

קונטרס מיוחד
לכבוד
הגדשבוועד

ספר עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו
על ידי ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

תשפ"ד

199

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
052-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

לובנרטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

עריכה - המטה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

צו הענין די

הערליכע שיעורים פונעם ראש

ישיבה שליט"א

דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

הדווק פאר אידישע שטוב

212.444.9169

דפוס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

סדר הנסיעה ל"ג בעומר

- ב..... סדר הנסיעה
- ג..... יום שני פרשת בהר כ"ו לעומר
- ה..... יום שלישי פרשת בהר, כ"ח לעומר
- ו..... יום רביעי, פסח שני, חסד שבהוד
- ז..... יום חמישי פרשת בהר, ל' לעומר
- ח..... שבת כמירון
- ט..... מוצאי שבת ל"ג בעומר
- י..... יום ראשון פרשת בחוקותי ל"ג בעומר
- יא..... יום שני ל"ד פרשת בחוקותי בעומר
- יב..... יום שלישי פרשת בחוקותי ל"ה לעומר
- יג..... בדרך הביתה
- יד..... יום רביעי פרשת בחוקותי ל"ו לעומר

איש אמונות

- א..... אני מאיר ושמח כי אני לומר תורה
- ב..... מי שלומד תורה, התורה ממליצה בעדו
- ג..... לאף אחד אין חיים טובים יותר ממני
- ה..... למה אוכלים מאכלי חלב וקדש פלעך בשבעות?
- ט..... מנהגי חג השבעות
- י..... מנהגי בית המדרש בתג השבעות
- יא..... איך מצליחים לזכור ולדעת היטב את הלמוד?
- יב..... להשאיר דבוקים אל רבינו ז"ל בחדר היכל הקודש
- יג..... להמשיך עם כל הדברים הטובים של חג השבעות
- יד..... מכיון שיש ליהודים עזות, הם יכולים לזכות לקבלת התורה

לקוט מכתבים

- א - אהבת התורה.....
- א..... ולדרך יקבלו אהבה לתורה
- ב - ברכת התורה.....
- ב..... רבנו של עולם תמנניק לי את התורה

ג - גדלות התורה.....	ג
אל תלך לישן לפני למוד דף הנקרא.....	ג
ד - דביקות בתורה.....	ד
אל תעבד כרי שזוהה לך כסף ללכת להפשה.....	ד
ה - התמעות התורה.....	ה
המשלים פעם שישה סדרי משנה.....	ה
ו - ותלמודו בירו.....	ו
כשאתה לומד, תוציא כפרך את המלים.....	ו
ז - זכרון התורה.....	ז
גדל המעלה של תפלה במנן.....	ז
ח - חיים של תורה.....	ח
עם התורה זוכים לחיים טובים.....	ח
ט - טיב התורה.....	ח
תורה זה הרבה היחיד שנותן אשר.....	ח
י - ישראל ואוריתא.....	ט
לסמ"ך מ"ם אין שליטה על יהודי שלומד תורה.....	ט
כ - כבוד התורה.....	יא
לשתף את הילדים בעשיית המצוות, הכרת הטוב היא המדה הכי יפה.....	יא
ל - לימוד התורה.....	יג
במקום להתוכח, תחטפו עוד משנה, עוד דף גמרא.....	יג
מ - מתיקות התורה.....	טו
לזכות להגיש מתיקות התורה, לא הולך כל כך מרד.....	טו
נ - נצחיות התורה.....	טז
חוק ואמון ותתחדש בשערים שלך.....	טז
ס - סדר דרך הלימוד.....	יז
תסתכל רק על עצמך, כך יתה לך חיזוק על סדר דרך הלימוד.....	יז
ע - עסק התורה.....	כ
אחרי יום שלם של עבודה, באים ללמוד בבית הכנסת.....	כ
פ - פאר התורה.....	כא
היגרות היא קלות, היגרות היא יפה.....	כא
צ - צלם אלקים.....	כב
מי שמסיים ש"ס מקבל צלם אלקים.....	כב
ק - קדושת התורה.....	כד
על ידי למוד התורה זוכין להתענג מכל הקלפות.....	כד
ר - רפואת התורה.....	כה
התורה מכיאה רפואה לאדם.....	כה
ש - שמחת התורה.....	כו
רק התורה תגיד לך להיות מרצה.....	כו
ת - תורה ותפלה.....	כו
"המופת הוא אני!".....	כו

לקוט מכתבים

בעזהשי"ת

רב יוסף ביומא דעצרתא אמר עבדי לי עגלא תלת"א (פסחים סח ע"ב)

בשבח והודיה להשם יתברך אנו מגישים בפני אנשי שלומינו את הקונטרס המשולש לקראת חג השבועות הבא עלינו לטובה:

(1) סדר הנסיעה של ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל בימי ל"ג בעומר שעברו עלינו לטובה.

(2) מכתבים נבחרים על חג השבועות.

(3) אוסף מכתבים על הגדולה והתועלת של לימוד התורה הקדושה

דלות המילים להביע את הכרת טובתנו, על הכוחות, הזמן והטרחה שמשקיע ראש הישיבה שליט"א יום יום לכתוב מכתבים אשר הם מורי דרכינו, מכתבים שנותנים לנו את השכל הנכון וההדרכה בחיים, מכתבים שמחזקים, מעוררים, ומעודדים אותנו לעבוד את השם, ללמוד את התורה הקדושה, ולקיים את התורה והמצוות בשמחה, בדרכו של רבינו ז"ל, כפי שלימדנו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

יחד עם זאת נושאים אנו את ידינו בתפילה להשם יתברך שיתן את הכוחות לראש הישיבה שליט"א שיוכל להמשיך ללמד את המעשה אש"ר יעשון, ואת הדרך אש"ר ילכו בה.

קראו ותחי נפשכם

מכון עצתו אמונה

סדר הנסיעה לארץ ישראל

כס"ד

"כי בזוהר דא יפקון מן גלותא"

בִּלְבַּב מְלֵא שְׂמֵחָה קָבְלוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה שֶׁרָאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א יְבוֹא עוֹד הַפֶּעַם לְבִקּוּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְרַגֵּל ל"ג בְּעֹמֶר הָעֶבֶר עֲלִינוּ לְטוֹבָה.

רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א הִיָּה בָּרַב הַזְּמַן בְּמִירוֹן סְמוּךְ וְנִרְאָה לְצִיּוּנוֹ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְשֵׁם רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה לְמַד עִם בְּחוּרֵי חֲמַד הַחֲשׂוּבִים מִיְּשִׁיבַת הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַּיִם, עִם מַגִּיד הַשִּׁיעוּר שְׁלֵהֶם מֹשֶׁה שְׁמוּאֵל שְׁטֵיטְסֵל שְׁלִיט"א, כְּמוֹ כֵּן רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א בָּקַשׁ וְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר כָּל הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת וְעֲבוּר כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִדְאִי פָעַל כָּל טוֹב.

בְּמִכְתָּב הָאָרֶץ שֶׁלְפָנֵיכֶם מִשְׁתַּף רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּפָרְטִים רַבִּים בְּמַהֲלָךְ כָּל הַנְּסִיעָה; הִשְׁהִיָּה בְּמִירוֹן תַּחַת צֶלֶם שֶׁל הַמִּשְׁטָרָה הַצִּיּוֹנִית הַרְצַחֲנִית וְהַפְּרִיטָה לְצַד הַיָּמִים הַמְּרוֹמָמִים וְהַשְׁמִימִים בְּצִיּוּנוֹ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַסִּיּוֹם עַל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ וְתַקְוַת זוֹהַר, הַבְּקוּרִים בְּבִנְיָ בֶרֶק, יְרוּשָׁלַיִם וּטְבֵרְיָה, סִיּוּמֵי הַש"ס שֶׁל פָּרְחֵי וְצִעֲרֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַבְּקוּרִים בְּמוֹסְדוֹת הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם, בְּנֵי בֶרֶק וּטְבֵרְיָה, הַשְּׁעוּרִים וְהַדְּרָשׁוֹת, וְעוֹד.

אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל שֶׁהִקְדִּישׁ זְמַן, כַּח וּמַח לַעֲלוֹת אֶת כָּל זֹאת עַל הַכֶּתֶב, אֲשֶׁר מִכָּל מְלָא אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד לַמּוֹדִים נִפְלְאִים וְשֶׁכָּל אִיךְ לַחֲיוֹת עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל צֶעֶד וְשַׁעַל וּלְנַצֵּל כָּל רִגַע בַּחַיִּים בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, בְּדֶרֶךְ שְׂרַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ וְכַפִּי שְׁאֲבִינוּ רוּעֵנוּ מוֹהֲרָא ש"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ מְסֹר לָנוּ.

קָרְאוּ וְתַחֲזִי נַפְשְׁכֶם !

הַמְעַרְכָּת

סדר הנסיעה למירון, ל"ג בעומר תשפ"ד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בחוקותי, כ"א אייר, ל"ו לעומר, שנת תשפ"ד

לכבוד בני היקר והאהוב, הבחור יניק וחפיים ... גרו יאיר

הודו להשם שאני בדרך חזור מהנסיעה שלי לארץ ישראל לל"ג בעומר תשפ"ד. היתה נסיעה נפלאה, מהנסיעות הכי יפות שלי לארץ ישראל. אכתב לך כמה שאני זוכר מהנסיעה היפה, אני מקווה שתוכל להוציא חיזוק יפה לעבודת השם, שתתחזק בלמוד ותפלה, ועם החיזוק שזכינו לדבר בארץ ישראל עם אנשי שלומינו.

ראשית ברצוני להגיד לך שאני כל כך מתרגש לשמוע את הבשורה הטובה שהתחלת עוד פעם ללמוד ש"ס בסדרן, אתה רוצה לסים ש"ס עוד הפעם; מה עוד אני צריך? מה עוד אני רוצה? ההנאה הכי גדולה של הורים היא לראות שהילדים לומדים ומתנהגים ביראת שמים; דע לך שאתה עושה לי הרבה נחת וגם לאמא, יעזר השם יתברך שכל ימי חייך רק תלמד, תתפלל ותעבד את השם.

סדר הנסיעה

ביום ראשון פרשת בהר בשעה שש וחצי יצאנו מוויליאמסבורג, אני, אמא ומלכה'לה. אלי' קנאל לקח אותי לשדה התעופה, הגענו לשדה התעופה נוארק, שם כבר המתין לנו שלמה, גם הוא הגיע אתנו לארץ ישראל להיות בל"ג בעומר אצל רבי שמעון בר יוחאי.

בשדה התעופה נגש שוטר, הוא אומר לי באנגלית שיש לו חיזוק גדול מהשיעורים, אני שואל אותו באנגלית: "אתה מבין אידיש?" הוא עונה לי: "כן"; הוא מספר לי שהוא מחסידות מכרת, מספן הוא נשר, והוא כל כך מחיה את עצמו עם החיזוק של רבנו, הוא בקש אם הוא יכול להצטלם אתי.

נזכרתי, שלפני שנים, כשהייתי בחור צעיר, זכיתי לשמש את סבא, הרב מקארלסבורג זכותו יגן עלינו, הייתי בציון אצל רבי שמעון, נגש יהודי מודרני ואמר שהבן שלו נהיה בר מצוה, הוא רוצה ברכה, סבא ברוך אותו יפה. אחר כך הוא שואל אם הוא יכול לצלם את בנו ביחד עם הרב, זה יהיה חיווק גדול עבורו. הייתי בטוח שסבא לא יסכים, סבא מאד התנגד לתמונות, כמו הרבי שלו הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו, שלא הרשה לצלם תמונות, ולמרבה הפלא סבא קם ממקומו הקבוע בציון, הוא ישב על הספסל הקטן ממש ליד המצבה ששם מתפללים, והוא אומר: "תצלם", היהודי העמיד את בנו הבחור ליד סבא וצלם. אחר כך אומר לי סבא: "אמרתי לו שיצלם, כי ליהודי כל כך מודרני זה יכול לעזור לקרב אותו יותר ויותר ליהדות"; גם אני אמרתי לשוטר שהוא יכול לצלם. הוא נעמד לדי ובקש משוטר אחר שיצלם, ויעזר השם יתברך שהתמונה תעזר לו להתקרב יותר ויותר לתשובה.

היה בשדה התעופה תורים ארוכים בבידוק לפני שעולים למטוס, אלי העביר אותי לפני כל הממתנים, בלי שאצטרך לעמוד בתור, אבל הם עקבו אותי אחרי שהעברנו את החפצים במכונה. המכונה הראה שצריכים לבדוק את המזוודה של הטלית ותפילין שלי, הוא סמן על העטרה מכסף שצריכים לבדוק את זה, התחזקנו שאם נקבע שנמתין, לא עוזרות כל ההתחכמויות שעושים, ואם מנסים לחסוף, הולכים בדרך קצרה - יש אחר כך אותה 'דרך ארבה', אפשר ללכת רק כשהשם יתברך מצוה.

התפללתי ערבית במטוס וספרתי ספירת העמר כ"ז לעמר, יסוד שבנצח. היה לי התעוררות גדולה, הודיתי להשם יתברך שאנחנו אצל רבנו שאמר שהענין שלו הוא מדת נצח, נצחתי ואנצח; כך נוכל לזכות למידת היסוד, להיות קדושים וטהורים; זה פרוש 'יסוד שבנצח'.

אחרי כמה שעות כבר התפללנו שחרית ושוב נשפכתי לישון וגם התבודדתי, מלכה תחי' היתה רוב הדרך רגועה ושקטה, וגם אמא יכולה לישון.

יום שני פרשת בהר כ"ז לעמר

ביום שני בערך בשעה שלוש זכינו להגיע לארץ ישראל, המתינו לי גבאי בית

המדרש מירושלים, הם הביאו לי קפה והתחזקנו קצת עם האוצרות שיש לנו. הגיעו גם מבני ברק כמה אברכים ובחורים, לא נהניתי שהם הגיעו; לכל דבר יש את המקום שלו וצריכים שכל לאן לבוא ולאן לא לבוא. לא אמרתי להם כלום, אבל לך אני אומר שלא בכל מקום צריכים להדחף, צריכים לדעת איפה להגיע. משם נסעתי לבני ברק לתלמוד תורה שלנו, דברתי עם הילדים, חזקתי אותם, גם חזקתי את המלמדים. יש לנו מלמדים מאד יקרים, אבא חייא רייזמן וישראל סופר הם מלמדים מאד מסורים. דברתי עם הילדים על המעלה של לדבר אל השם יתברך ושלא לריב, ודברתי עם המלמדים על גודל המעלה של להיות מלמד וללמד בסבלנות.

מהתלמוד תורה הלכתי לבית המדרש, התפללנו מנחה ושוחחנו עם אנשי שלומינו. שאלו שאלות ומזה התפתחה שיחה יפה, שוחחנו על הדרך של רבנו ז"ל, לא לעשות תעניות, לא לעשות סיגופים, אלא לעסוק בלדבר דבורים פשוטים אל השם יתברך, לשוחח עם השם יתברך, כמו ששוחחים עם חבר טוב, ושורבנו לא אחז מהדרך האחרת וכו', אלא מלעסוק בתפלה והתבודדות בתמימות ובפשיטות.

אחרי השיחה עם אנשי שלומינו הלכתי לביתו של הגבאי יואל לוי, מחבר הקונטרסים 'אשית עצות בנפשי', הוא כותב כל שבוע את השיעורים של ליל ששי ואת השיחות ועושה מזה ספרים, ואנשים מתחיים ומתחזקים. בכל מקום שרק הלכתי בארץ ישראל הגיעו אלי אנשים והודו מאד על הספרים והקונטרסים.

נטענו שם גרעין לבית הספר בית פיגא, אנוחנו מקוים להשם יתברך לפתוח בזמן הבא עוד בית ספר בית פיגא, בית ספר בית פיגא השלישית בארץ ישראל.

אלו ניסי נסים שהקדוש ברוך הוא עושה, שרק לפני שלוש שנים נפתח התלמוד תורה בירושלים עם שני ילדים, והיום יש בארץ ישראל מעל שבעים תלמידים ותלמידות שלומדים במוסדותינו היכל הקודש ודחסידי ברסלב על טהרת הקודש, בלי לקחת שקל אחד מהמדינה של גהינום, ובלי עצירים, אלא כפי שרפי נתן אמר: "בניתי את הקלויז באומן לא עם הכסף של העצירים - אלא עם הרצונות והכסופים של העניים".

יצאנו למירון, מנהל המוסדות בארץ ישראל, יצחק, הוא לקח אותי למירון, הכל עבר בשלום.

התפללנו ערבית עם הבחורים, בחורי הישיבה שלנו מירושלים הגיעו ליומים להיות אתי, התגעגעתי מאוד להיות אתם, לשבת אתם בפרטיות, קבלתי את כולם יפה.

אחרי ערבית למדתי אתם דף גמרא, נהניתי להיות אתם כל רגע, כל דקה.

יום שלישי פרשת בהר, כ"ח לעמר

בשעה אחת בלילה הלכתי לישון, אבל לא יכולתי לישון יותר משלוש שעות, מלכה'לה בכתה רוב הלילה; חצי לילה אמא נסתה להרדים אותה, ובשעה ארבע לקחתי אותה, עד שהצלחתי להרדים אותה. הלכתי למקנה, התבודדתי, טילתי קצת ברחובות מירון, הודיתי להשם יתברך על החסד חנם שהוא עשה אתי, שאני יודע מרבי שהוא רבי על כל הרבנים, רבי שמקרב אותי אל השם יתברך, רבי שגורם לי לחשב מעלמא דאתי, רבי שמראה לי דרך לחיות כאן בזה העולם עם אשה וילדים, להיות טרוד, להיות מתש פהגן - וגם עם השם יתברך.

הלכתי לדיירה של הבחורים ולמדתי עם הבחורים. סימתי ליקוטי מוהר"ן, אמרתי ח"י פרקים משניות, למדתי תקונים ולאחר מכן התפללתי שחרית עם הבחורים. אחרי התפילה מסרתי שיעור, את דף הגמרא. אחרי הלמוד הלכתי לחצר של ספא עם הבחורים כדי לעזור להכין את האוכל לאורחים שבאים בל"ג בעומר, הכנו קוגל, דגים ועוד הרבה מאכלים טובים לל"ג בעומר.

אמרתי לבחורים, כשרואים ארמון יפה, רוצים להכנס אל המלך, לא כל אחד יכול להכנס; רק השרים הגדולים, היועצים, רק הם יכולים להגיע לכל ההיכלות, אבל במטבח - לקלף ירקות ולנקות - שם כן יכולים להגיע אנשים פשוטים; התחזקנו מאוד, שמגיע יום גדול ל'ג בעומר, כולם רוצים להדחף לתוך היכלו של רבי שמעון בר יוחאי, אבל במטבח, להכין את האוכל לכל האורחים - שם גם אנחנו אנשים פשוטים יכולים להגיע ולקחת חלק בהלואה.

אחר כך התפללנו מנחה ומסרתי שיעור התחזקות והתפללנו ערבית.

יום רביעי, פסח שני, חסד שבהוד

ביום רביעי הייתי במירון, התפללתי עם הישיבה - הבחורים מירושלים, אחרי התפילה למדנו ביחד, למדנו גם ספר תקונים. כשרבנו היה במירון הוא עסק בעקר באמירת זוהר; הלואי שגם אתה תקבע לך שיעור בספר תיקוני זוהר, זה מטהר את הנשמה, זה מקרב אל השם יתברך.

אחרי שחרית הגיע חתן מצפת, הוא אומר לי שיש לו הכרת הטוב גדולה על כל מה שהשיעורים והחזוק של רבנו עשו אתו, הוא חשב איזו מתנה הוא יכול לתת לי, הוא החליט שהוא זורק את הסמארטפון שלו, זו מתנה לראש הישיבה שכל כך הרים אותו אל השם יתברך. עלו לי דמעות של שמחה, ספרתי את זה לאמא. אי אפשר להשיג מה שרבנו עושה אתנו, הוא מוציא אותנו משאול תחתית ומתחתי - לדרגות הכי יפות.

פתאום אומרים לי שהמשטרה בחוץ, מגרשים את כולם, מסלקים את כולם, נעלנו את הדלת והמשכנו ללמוד בדירה. השנה כולם היו צריכים להרגיש בעצמם טפה ממה ששרים בפיוט ואמרתם כה לחי: "החבא בתוך מערה מפני הגזרה". למנחה הגיעו כמה חברים מירושלים, גם שמעון עוזר המדפיס מירושלים הגיע. הוא שאל אותי אם אני רוצה לנסע לטבריה למסר שיעור, אני אומר לו: "מה אתך? אי אפשר לצאת, אי אפשר לחזור", הוא אומר לי שהוא לוקח אתריות להחזיר אותי למירון. שמחתי מאד, כי כל כך רציתי לנסע ליבנאל לציינו של מוהרא"ש, להתבודד שם קצת, לבקש עלי, עליך, על כל המשפחה ועל אנשי שלומינו.

אמא גם הגיעה, גם שלמה וגם מלכה'לה. קודם נסענו לבית הספר בית פיגא, זה נמצא בדירה, קטן ויפה. זה הזכיר לי איך התחלנו את בית פיגא שלנו באמריקה, ביחידת זוג צעיר קטנה בחדר שינה, והיום זה גדל כל כך.

משם נסענו לתלמוד תורה, התלמוד תורה נמצא בבית הפנסת שלנו בטבריה, גם דירה, קטן ויפה. יש שם שני מלמדים יקרים יוסל סאקס, ודוד אנשין. דברתי עם הילדים ועם המלמדים, מרגישים שם אוירה נעימה, הילדים אוהבים את התלמוד תורה, הם אוהבים את המלמד, לומדים בסבלנות, ברגש.

אני מאד מרגש מהתלמוד תורה והבית פיגא שלנו בטבריה. הילדים גדלים עם אמונה, המלמדים והמורות כל כך לכבדים אל הילדים, מחדירים בילדים את האמונה הקדושה, התורה הקדושה - עם כל כך הרבה לב, עם כל כך הרבה סבלנות, אשרינו שזכינו שנבנים תלמודי תורה ובית פיגא לאט לאט בכל ערי ארץ ישראל, בונים דור חדש של יהודים כשרים נאמנים באפן פריא, לא משבשים את הנפש שלהם, לומדים באהבה, ברגש, בסבלנות.

משם נסעתי ליבנאל אל מוהרא"ש, בקשתי שם עליך, זה מקום קדוש, אפשר לפעל ישועות אצל מוהרא"ש, זה מקום לפעל ישועות. מוהרא"ש כותב בצוואה (צוואת מוהרא"ש, סימן ה): "וכמו בחיים חיותי נתעוררו על ידי אנשים בתשובה, כמו כן עכשיו לאחר הסתלקותי לעילא כשיבואו אל קברי יתעוררו בתשובה שלימה, וימשיכו לעצמם ישועות ופלאות בעזרתו יתברך, ואהיה להם למליץ יושר בשמים, ולא אנוח ולא אשקוט עד שיהיה למי שבא אל קברי להתפלל וללמוד ישועה שלימה מן השמים".

כשהגענו ליבנאל שלמה ראה שאין לו את הכובע שלו, הוא נזכר שכשהוא עזר לאמא להכניס את העגלה לרכב הוא הניח את הכובע על גג הרכב ושכח להכניס את הכובע לרכב. מיד בקשנו מהשם יתברך שהוא יוכל למצוא את הכובע, ותוך כמה דקות מגיע רכב לציון עם הכובע, הם מצאו את זה וראו את השם שלו, והביאו את זה.

מאד רציתי ללכת אל רבי יצחק שליט"א לתת שלום, למעשה שמעתי ביבנאל שהוא נוהג בכל השנים להיות בפסח שני בירושלים, (גם סבא מקארלסבורג זכותו יגן עלינו נהג כל השנים להיות בפסח שני בירושלים, הוא היה הולך לקבר שמעון הצדיק ונוטל ידים לסעודה). לכן זה לא היה שייך, פגשתי שם כמה מנכדיו, שמחתי מאד לקראתם.

יבנאל קבלה בחדרה את היפי שלה, כמו שאתה יודע זה התרופף מאד מאז פטירת מוהרא"ש, הרבה נשים התרופפו מצניעות, מלהוריד את שער הראש, ועוד הרבה דברים שהיו צריכים תיקון, והודו לה' כי טוב נבנה דור חדש ונפלא, רבי יצחק בונה קהילה נפלאה, הנשים מתלבשות בעדינות ומתנהגות כפי שמוהרא"ש

רצה; שלחנו של רבנו נעשה יותר ויותר יפה, הכל בזכות רבנו ז"ל, הכל בזכות התלמידים הקדושים.

חזרתי לטבריה לבית מדרשינו, למסר שיחה לאנשי שלומינו. דברנו על פסח שני; רואים שלכל אחד יש עדיין אפשרות להיות צדיק, אפילו שבשנות הנעורים היו בבחינת 'אנחנו טמאים לנפש אדם', לא היתה ילדות טהורה, לא היה את הפסח הראשון, ואם מבקשים מהשם יתברך, מבקשים עוד פעם ועוד פעם ללא הפסקה: "רבנו של עולם, למה נגרע, למה אני שונה? למה אני לא יכול לזכות להיות קדוש? רבנו של עולם אני רוצה להיות יהודי פשוט, אני רוצה להיות דבוק אליך" - אזי זוכים לפסח שני.

התחזקנו לקבל מה שרבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "לענין התחזקות לכל יפל האדם בדעתו מחמת רבוי הפגמים והקלקולים שקלקל על ידי מעשיו", כשחושבים 'מה יהיה אתי? הרי חטאתי כל כך הרבה, פגמתי כל כך הרבה, עשיתי כל כך הרבה שטיות', "ענה ואמר: אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אם אתה מאמין שפגמתי ועשיתי שטיות, אתה צריך להאמין שאתה יכול לתקן הכל, אנחנו צריכים להאמין בזה, ורק כך נוכל לתקן.

אחרי השיעור בטבריה דברתי עם אנשי שלומינו, דברתי עם זוגות. פתאום שמעו פיצוץ, בהתחלה חשבנו שזו פצצה מהמלחמה, נבהלנו מאד, אבל עם ההתחזקות של רבנו כלנו נשארו רגועים ושמחים, אחר כך שמענו שזה לא מהמלחמה.

משם נסעתי לקבר רבי מאיר בעל הנס, מקבל שבפסח שני הוא יום ההלולא של התנא הקדוש. התפללתי עליך ועל כל היהודים שנזכה לכל טוב.

בפסח שני נהיתה שנה מהבר מצוה שלך, בשנה שעברה זכית לחגוג בר מצוה במירון, גם סבא הרב מרדכי אהרן מייזליש שליט"א הגיע לכבוד הבר מצוה שלך. אם אתה רוצה לקבל על עצמך משהו טוב לכבוד יום הולדתך תקבל על עצמך לא לדבר עם התפלין הקדושות. היום שאל אותי בחור מהישיבה בירושלים, בחור מבני ברק, מה הוא יכול לקבל על עצמו לכבוד יום הולדתו, אמרתי גם לו את זה, שיקבל על עצמו לא לדבר עם התפלין הקדושות. מוהרא"ש זכרוננו לברכה ספר

(רגעי מוהרא"ש, סעיף קטן י) שֶׁלפְּנֵי הַכּוֹר מְצֻה שְׁלוֹ לְקַחַהּ אוֹתוֹ אָמוּ עָלֶיהָ הַשָּׁלוֹם אֶל הָרֹב הַקָּדוֹשׁ מִבְּעֶלְזָא לְקַבֵּל בְּרָכָה, אָבָא שְׁלוֹ הָרֹב מְטַאקֵי כְּכֹר נִסְעָא אֶז לְאַמְרִיקָה, הוּא לֹא הִיָּה בְּכֹר מְצֻה, רַק הָאֵמָא הִיָּתָה עִם מוֹהֲרָא"ש. הָרֹב הַקָּדוֹשׁ מִבְּעֶלְזָא אָמַר לוֹ שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים: א - שְׁלֹא יִדְבֹּר עִם הַתַּפְּלִין, ב - שְׁלֹא יִסְתַּוְּבֵב מִמְּקוֹם לְמְקוֹם בְּשַׁעַת הַתַּפְּלִיָּה, ג - גַּם שִׁיזְהַר מְאֹד עַל גּוּף נָקִי (הוּא אָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "מִיט אִסְרָא פִּאפִּיר" הַרְבֵּה נִיר; וְחִזֹּר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים "הַרְבֵּה נִיר"), וְסִיס: "אִם תִּקְרִי אֶת זֶה תִּגְדֹּל לְגִדּוֹל בִּישְׁרָאֵל"; תִּקְבֹּל עַל עֲצָמָךְ לְכַבּוֹד יוֹם הַלְדָתְךָ לֹא לְדִבֵּר עִם הַתַּפְּלִין, כִּךְ תִּזְכֶּה לְקַדְשׁוֹת גִּדּוּלוֹת.

כְּשֶׁהִיָּיתִי בְּטַבְרִיָּה שְׁמַעְתִּי שֶׁהַמְשַׁטָּרָה הִגִּיעָה אֶל סַבָּא שְׁלִיט"א וְכָבְלוּ אוֹתוֹ בְּאִזְקִים כְּדִי לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְכֶלֶא, עַל הִיּוֹתוֹ בְּמִירוֹן נֶגֶד רְצוֹנָם. נִבְהַלְתִּי, הַתַּפְּלִינוּ שֶׁהֵכֵל יְהִיָּה טוֹב, אַחֵר כִּךְ שְׁמַעְנוּ שְׁלֹא עָשׂוּ לוֹ שׁוּם דְּבָר רַע, אֲלֹא הִזְהִירוּ עוֹד הַפְּעַם שֶׁהַמְטָבָח, הַחֲצֹר וּבֵית הַפִּנְסָה - חִיבִים לִהְיוֹת נְעוּלִים.

בְּדֶרֶךְ חֲזוֹר כְּכֹר רָאוּ שֶׁהַדְּרָכִים חֲסוּמוֹת, אִין דֶּרֶךְ לְהִגִּיעַ לְמִירוֹן. הַתַּפְּלִינוּ, וְשְׁמַעוֹן עוֹזֵר לְקַח אוֹתָנוּ דֶּרֶךְ הַיַּעַר, נִזְכַּרְתִּי בְּמָה שֶׁרַבְנוּ אוֹמַר: "אֲנִי מוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ חֲדָשָׁה שְׁמוּלִיכָה בַּחֲזָרָה לְדֶרֶךְ הַיִּשְׁנָה"; נִסְעָנוּ בְּדְרָכִים שְׁקִטוֹת, דְּרָכֵי עֶפְרַיִם מִפְּתָלוֹת, עַד מִירוֹן בְּלִי לַעֲצֹר.

הַבַּחוּרִים נִסְעוּ הַבִּיתָה, לֹא מִתּוֹךְ פֶּתַח, אֲלֹא כִּךְ סַכָּם מֵרָאשׁ, שֶׁהֵם בָּאִים לְיוֹמִים.

הָרֹכֵב חָנָה בַּחוּץ עַל הַכְּבִישׁ וְהִלְכָנוּ בְּרִגְלָא. עָמְדוּ שָׁם שׁוֹטְרִים וְלֹא נִתְּנוּ לְהַכְנִס, לֹא הִפְסְקָנוּ לַעֲשׂוֹת תַּפְּלוֹת: "רַבְנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר שְׁיִתְּנוּ לָנוּ לְהַכְנִס לְמִירוֹן", אָמַר בְּקִשָּׁה בְּאַנְגְלִית: "אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְבֹא לְהַתַּפְּלִל פֹּה", (כְּשֶׁמְדַבְּרִים אִתָּם בְּאַנְגְלִית יֵשׁ לָהֶם יוֹתֵר דֶּרֶךְ אֶרֶץ), אֶז הֵם אָמְרוּ: "אִתָּם יְכוּלִים לְהַכְנִס".

יוֹם חֲמִישִׁי פֶּרֶשֶׁת בְּהֵר, ל' לַעֲמֹר

חֲזַרְתִּי מִטַּבְרִיָּה מְאוּחָר מְאֹד, כְּכֹר נִשְׁאַרְתִּי עַר עַד וְתִיקִין, שְׁלֵמָה נִשְׁכַּב לִישׁוֹן לְשַׁעָּה. בְּשַׁעָּה אַרְבַּע לְפָנוֹת בִּקְרָה הִלְכְתִּי לְמִקְוֵה וְעָלִיתִי עִם סַבָּא וְשְׁלֵמָה לְהַתַּפְּלִל בְּצִיּוֹן. הַעֲלִיָּה הִיָּתָה רִיקָה, רְחוּבוֹת מִירוֹן הָיוּ רִיקִים, אֲבָל כְּשֶׁנִּכְנְסִים לְצִיּוֹן לֹא רוֹאִים שׁוּם מְשַׁטָּרָה, לְפָנוֹת בִּקְרָה הַצִּיּוֹן הִיָּה מְלֵא בְּמֵאוֹת יְהוּדִים שֶׁמְתַכַּוְּנִים

לתפלה, ברכתי הגומל אחרי קריאת התורה.

הלכתי לנוח קצת והתעוררתי מקולות של פצצות, הקולות היו חזקים מאוד, הפצצות לא היו במירון, אלא מאד רחוק משם.

רוב היום הייתי נעול בחדר, לא יצאתי מהבית, כי המשטרה הסתובבה לגרש מהדירות, למדתי את השיעורים שלי אצלי בדיירה.

מנחה התפללנו אצל רבי שמעון בר יוחאי בציון, אחרי מנחה עליתי עם אמא ושלמה לציונו של סבא, התפללנו שם הרבה. אחר כך חזרתי לציון, למדתי את השיעורים שלי, ח"י פרקים משניות ובערך עשרה דפי גמרא, התפללתי ערבית וירדתי עם סבא.

היו שמועות שהמשטרה עוברת מבית לבית ומוציאים את המשפחות שלא גרות במירון, נבהלנו קצת, ננעלנו בדיירה וכבינו את האור.

ערב שבת פרשת בהר

בקשתי מהשם יתברך שאני רוצה לקום לותיקין, בשעה ארבע אני שומע פיצוץ חזק של פצצה, זה הוציא אותי מהמטה, מאוחר יותר שמעתי שהפצצה הגיעה מעירק, זה נפל ליד צפת. נטלתי ידיים והלכתי למקוה. בהתחלה סבא אמר לי שלא אבוא אתו להתפלל בציון, כי היו שמועות שהמשטרה תופסת את האנשים ומוציאים אותם ממירון, ורק אלו שגרים במירון יכולים להשאיר. לסבא יש דירה, הוא נחשב לתושב, סבא עלה לבד, אבל אחרי כמה דקות חשבת, רבנו הגרי אומר (לקויט מוהר"ן חלק א', סימן רמט): "עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות, ולכבש המלחמות, על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה". האדם שיש לו לב חזק ולא מפחד, יכול לעשות דברים גדולים, ולכבש מלחמות, על ידי שאין לו פחד ויש לו לב חזק.

עליתי עם גיסי איתמר לייפער, בתחילת הדרך היו לנו קצת פחדים שעלולים לתפס אותנו ולסלק ממירון, אבל כשהגענו למעלה לציון ראינו שאין אף שוטר אחד, התחזקנו שזה ממש הדבורים שרבנו אומר (שם חלק ב', סימן מו): "שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב

האוצר, וכשכבאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש וקשה לשברם, וקצתם חזרו תכף, וקצתם שברו חומה אחת, וכבאו אל השנייה ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר, ולא יכלו לשבר הנשארים", מלך אחד הניח אוצר גדול, והקיף אותו בחומות שלא היו חומות אמיתיות, אלא היו נראות כחומות, אבל לעיני האנשים זה היה נראה חומה אמיתית, הם חשבו שאי אפשר לשבר אותן, חלק הסתוכבו מיד ועזבו, חלק שברו חומה אחת אבל בחומה השנייה התיאשו, חלק שברו עוד יותר אבל לא יכלו לסיים. "עד שבא הבן מלך, אמר, אני יודע, שכל החומות הם רק באחיזת עינים, ובאמת אין שום חומה כלל, והלך לבטח עד שעבר על כלם", ורפנו מסיים: "ומזה יבין המשפיל הנמשל מאליו, על כל המגיעות וההסתות ופתויים שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת שמים, שבאמת אינם כלום, והעקר לב חזק ואמין, ואז אין לו שום מניעה". מהמשל הזה כל אחד יכול להוציא חיזוק טוב לעבודת השם, על כל הקשיים שיש כשרוצים לעבוד את השם, שבאמת זה רק במח, זה רק נראה קשה, בעקר צריכים לב חזק.

למעשה באמצע תפילת שחרית נכנסו המשטרה והתחילו לגרש, התחננו אליהם שייתנו לסיים שחרית, הם אמרו שהם נותנים עוד עשר דקות, סימנו להתפיל במהירות, והם צוו לצאת. לספא הם הרשו להשאיר כי הוא תושב מירון - והוא יכול להשאיר עד השעה שבע, לי הם אמרו לצאת. כשיצאנו אמר לי מישוהו: "תזהר, אל תצא דרך החצר, כי כל מי שיוצא משם הם מעלים על אוטובוס ושולחים אותו הרחק ממירון", אותו אחד אומר לי: "רוץ לתוך היער", לא היו לי את הכוחות לרוץ ליער, לעבור את הגדר, הדבקתי את עצמי אל השם יתברך ויצאתי רגוע ולאט. המשטרה עצרה אותי ואמרה: "אתה צריך לעלות על האוטובוס", אמרתי להם: "אני גר כאן, אני תושב מירון", והוא מבקש ממני את המסמכים שלי, אני אומר לו: "אין לי, זה בבית" הוא אומר לי: "אז תעלה על האוטובוס". דברתי אליהם שוב ברוגע עם ישוב הדעת, אמרתי להם: "אשתי בדירה, עם הילדים שלי, אני לא הולך לשום מקום", הוא אומר לי: "אז אתה צריך לקבל רשות מהקצין". הדבקתי את עצמי היטב אל השם יתברך, עשיתי עם

השפתיים תפלות שקטות ודברתי אל הקצין ברוגע, הסתפפתי לו בצינים ואמרתי לו: "המסמכים שלי נמצאים בדירה", הקצין אומר לי: "אתה יכול ללכת".

למדתי את זה מרבי נחמן מטולטשין זכותו יגן עלינו, הוא היה בדרך לאומן, עצרו אותו ובקשו את הדרך שלו, לא היה לו, הוא אמר לשוטר: "אתה חושב שאני נוסע בלי דרכון? איך יכול להיות שאדם יסע בלי דרכון?! " הוא אמר את זה בכזה בטחון ונתנו לו ללכת. כך עשיתי, בכל הפעמים שהלכתי לציון, בכל הפעמים שעצרו אותי עניתי בשוב הדעת ובתפלה, ונתנו לי ללכת.

היה אתי הבחור יהושע סופר, הוא נשאר במירון, הוא לא רצה ללכת הביתה, הוא התחיל לרוץ, אמרתי לו: "בא אתי", הוא אמר להם שהוא הבן שלי, זה לא שקר, כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין ט:): "כל המלמד בן חבירו תורה כאילו ילדו", נתנו גם לו ללכת, ירדנו לדירה, ננעלנו ולמדנו כמה שעות תקונים.

שבת במירון

היתה שבת נפלאה, אחרי כל כך הרבה פחדים מהערב רב שלא מפסיקים להציק ליהודים הפשרים - בכניסת השבת התפשט רוגע על הר מירון, כל השוטרים הלכו, זכינו לשבת נפלאה.

מנחה התפללנו בקארלסבורג, אחרי מנחה עלינו לציון. כשהגענו לציון הייתי בהלם לראות אלפי אנשים בחצר ובכל החדרים, לא יכלו להכניס ספה לציון. אחרי שהם הביאו כל כך הרבה שוטרים, אחרי שהם רוקנו דירות לילה אחר לילה שיהיו כל כך הרבה אנשים אצל רבי שמעון... ראו את ההשתוקקות שיש לכולם לרבי שמעון, אפילו שצריכים להיות נעילים כמה ימים - אף אחד לא עזב.

סבא אמר למרדכי הרצוג שהוא חכם מאד שהוא הגיע, אמרתי שהוא שאל אותי האם להגיע או לא, לא עניתי לאף אחד לבוא בזמן שפנה, והוא לבד בן החליט לבוא לעשות חלאקה לבנו, סבא אמר: "טוב מאד, אי אפשר לענות לאחד ששואל וכו', אבל אם מתגברים על כל המניעות - בודאי טוב".

משה, הגבאי של בית המדרש בבני ברק הגיע למירון עם המשפחה שלו והמשטרה תפסה אותו וגרשה אותו, ראיתי גם את בערל לעווי בליל ששי, הוא

אמר לי שהוא הגיע עם משפחתו ומאז לא ראיתי אותי, יכול להיות שהוא נשאר נעול מרוב פחד עד אחרי ל"ג בעומר, או שגם אותו גרשו.

כליל שבת בקבלת שבת היתה לי התעוררות טובה, יכולתי לומר כמה מילים אל השם יתברך ואל רבי שמעון. רקדו "בר יוחאי" ו"אמר רבי עקיבא", סבא אמר וכולם ענו בנגון המתוק עם המלים המתוקות: "אשריכם, אשריכם, אשריכם ישראל..."

באמצע הסעודה הגיעו הרבה אנשים מהיערות הסמוכים ששם הם התחבאו, היו אלו בחורים ואברכים שהלכו ארבע חמש שעות בשדות וביערות, סבא וסבתא קבלו אותם מאד יפה.

בשבת בבקר התפללנו בקארלסבורג אצל סבא שליט"א, סבא כבד אותי להתפלל שחרית, ובסעודה סבא כבד את המו"ץ רבי יונה שייאמר כמה מילים, סבא מאד מכבד אותו, הוא תלמיד שלו, הוא למד שם בפולל ועשה שמוש.

סבא גם כבד אותי לדבר, ספרתי את הספור שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (מעילה יז), פעם היתה גזרה, הרומאים לא הרשו לקיים את התורה, שאלו החכמים, את מי נשלח לבטל את הגזרה? "לך רבי שמעון בן יוחאי שהוא מלמד בנסים". מספרת הגמרא, שנכנס ש"ד בביתו של הקיסר והיא צעקה: "תביאו לי את רבי שמעון, תביאו לי את רבי שמעון", וכשרבי שמעון הגיע הוא אמר לש"ד שיצא, והקיסר בטל את הגזרה.

דברנו שכל הבעיות שעוברות עלינו הן מהלא טוב שנכנס לתוך האדם, כשאדם חוטא זה ש"ד שנמצא בתוכו, כשיש מדות רעות, תאוות רעות - זה ש"ד, על זה אנחנו באים אל רבי שמעון בר יוחאי ואנחנו צועקים: "רבי שמעון, תוציא את הש"ד ממני, רבי שמעון תרפא אותי".

דברנו גם שבלמוד הזוהר כלנו בדעה שזה לימוד התורה, במשניות וגמרא יש חלוקי דעות, בברסלב לומר הוא - ללמוד, ובקארלסבורג צריכים להבין, אבל כשמגיע ל"ג בעומר כלנו צריכים לקחת את הזוהר הקדוש ולעסוק בגירסא, לומר בכל יום קצת זוהר, זה מטהר ומזכך את האדם.

גם אנחנו צריכים להתמיד קצת יותר בשיעור שלנו בשבת בבקר, שבשנה

הבאה נוכל לסים את כל ספר הזוהר בל"ג בעומר אצל רבי שמעון. אנחנו אוהבים בפרישת תרומה, למדנו בדיוק חצי. אני מקנה להשם יתברך להתחיל שוב את השיעור שלנו בשבת בבקר אתך.

בסעודה שלישית התחלתי להרגיש שלא בטוב, הקאתי קצת, נכנסתי למטה בחלשה.

מוצאי שבת ל"ג בעומר

בערב חצי שעה אחרי יציאת השבת נהיה פחד, המשטרה הגיעה ופרצה לדירות בחצר שלנו, הם פרצו את הדירה של המו"ץ רבי יונה שליט"א, גם את הדירה של מרדכי הרצוג, ואת הדירה של ארי פיש. אני ישנתי, לא ידעתי מזה, עד שאמא העירה אותי שצריכים לכבות את כל החשמל ולנתק את המזגן, שלא ישמעו שאנחנו כאן. אמא היתה במטה, כל הגוף שלה רעד מאד מפחד, היא התחילה להשתמש בעצה של לשנן בקול (לא מידי בקול) מילים של אמונה: 'אף אחד לא יכול לעשות לי כלום', 'השם נמצא כאן', 'השם יודע מה טוב בשבילי', היא חזרה על זה מאות פעמים עד שהיא נרגעה, מאוחר יותר מישהו התקשר להגיד שהם עזבו את החצר. לא רציתי להשאר עם הפחד, אז יצאתי מהדירה עם אמא אל החצר של סבא.

שמענו שהמשטרה הגיעה עוד הפעם לסבא והוציאה את הפחור שלמה צבי פעל, הם הפירו אותו, כי הם כבר הוציאו אותו בערב שבת והוא חזר, הוא התארח אצל סבא, הוא מאד עזר להכין ולנקות, במה שהיו צריכים. גם את יהושע סופר הם הוציאו בערב שבת, וממש בכניסת השבת הוא חזר, הוא נסחב בשדות ויערות, הוא היה מתש מאד, היה נראה שהוא עומד להתעלף, נתנו לו לאכול ומטה לישון, שיחזר לכחותיו.

הוכיחו אותי איך יתכן לנסע באמצע מלחמה, זה אומר שנהנים באפן ברור מהמדינה; אם הם היו באים לראות מה הערב רב עושים עם היהודים הכשרים - כבר לא היו להם שום ספקות, הם כל כך שונאים את היהודים החרדים, כל מה שמונעים לבוא למירון לא קשור בכלל לשמירה על אנשים, הם שונאים את היהודים הכשרים, ורק בגלל זה הם עושים את זה.

בן יוד שלנו משה אברהם רוזנער הגיע אלי, שהוא יכול להשיג לי דרך לעלות לצייון. עליתי עם אמא, מלכה וגם שלמה. היו צריכים לחפות זמן רב, אבל זה היה שונה, אמרתי את התקון הפללי וגם התפילה מליקוטי תפילות על ההקדמה לליקוטי מוהר"ן (ליקוטי תפילות חלק ב', סימן מז), זו תפילה בוקעת לב, בכיתי מאוד בשני מקומות בתפילה הזו, כבר הרבה זמן לא בכיתי כל כך טוב אל צדיק ואל השם יתברך, במלים שמבקשים מרבי שמעון: "רבי רבי רבי, איך תוכלו לסבול צרות ישראל?" אוי אלו תפילות טובות לבקש מרבי שמעון, וגם במלים: "רבנו של עולם תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה, ובלב כל הצדיקים אמתיים, לבל יסתירו פניהם ממני", מבקשים מהשם יתברך שיכניס ברבי שמעון ובכל הצדיקים שלא יתעלמו מאתנו, שלא יתנאשו מאתנו, ואל אקוץ בעיניכם, רבי שמעון הקדוש אל תתרגז ממני שאני כל הזמן נופל בחזרה, אני לא מצית לעצות וכו' וכו'", שפכתי את לבי מאד, התפללתי עליך ועל כל המשפחה, ועל כל התלמידים שהזכירו את הבקשות שלהם הן עכשו בנסיעה והן כל הבקשות שמבקשים במשך השנה.

אחר כך רנדנו בחצר רקודים שמחים, בהתחלה לא היה מוזיקה, המשטרה לא הרשתה, עד שהגיעו כמה אברכים ועשו מוזיקה מירונית שמחה בקול רם, רנדתי ועשיתי קדאצ'קע עם בקבוק על הראש; אי אפשר להביע על הנר איזה אור מרגישים במירון בל"ג בעומר.

בירידה מהציון ראינו שיוצאים מהיערות עשרות אברכים ובחורים ושוכרים את הגדר שהם שמו שלא יוכלו להכנס היהודים החרדים, ושהמשטרה נותנת מכות רצח, גם בדרך חזור, כשתחנו לרחובות הישוב הם לא נתנו לנו להכנס, הם בקשו מסמכים, אמרנו להם שאנחנו גרים בדירה, הם לא האמינו לנו ובכל זאת נתנו לנו ללכת.

יום ראשון פרשת בחוקותי ל"ג בעומר

לא הלכנו לישון, השעה כבר הייתה ארבע לפנות בקר, נשאנו ערים כדי להתפלל ותיקין, התפללנו שחרית בקארלסבורג. אחרי התפילה רנדנו: "בר יוחאי", "ואמרתם כה לחי", "אמר רבי עקיבא".

סימתי ספר תקונים, ברצוני לבקש ממך שתתחיל שיעור בספר תקונים, ללמוד בכל יום לפני התפילה. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן קכח): "בספר תקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'".

נשכבתי לישון לכמה שעות. במשך היום לא היה נראה שיוכלו לפתוח את החצר אצל סבא, המשרה נתנה מכות רצח, אבל לאט לאט התקבצו מאות ואלפי יהודים, סבא עם העוצמה שלו אמר שכן יפתחו את החצר ויתחילו לחלק אוכל לכל האורחים, פתחו את החצר וחלקו אוכל חם; מרק, קוגל, פתיתים, דגים וירקות; אנשים הגיעו לאכול כמו אנשים מעלפים שבאים מהמדבר, אף אחד לא חלק אוכל השנה, רק אצל סבא חלקו אוכל, כמו כן היו מנינים אחר מנינים של מנחה.

למדנו תקונים עם כמה חברים, למדנו את כל ההקדמה, אחר כך מנחה, לאחר מכן עשו הדלקה.

אנשים בכו מהתרגשות, חשבו שלא יוכלו לעשות השנה הדלקה, ובסוף עזר הקדוש ברוך הוא ועשו את ההדלקה, כל אחד שם צמר גפן ושמן. חשבתי, מה זה ששמים צמר גפן ושמן? שהתנא הקדוש רבי שמעון והצדיקים, הם לוקחים צמר גפן ומדליקים את זה, אנשים שרחוקים מהשם יתברך זה הצמר גפן, ושופכים עליהם שמן משחת קודש, מביאים אותם אל השם יתברך.

הרקודים, ההדלקה, השמחה - הם בכל השנים אין לשער, בפרט השנה; מסירות נפש של עשרות אלפי יהודים שהגיעו מהיערות, הלכו ברגל עשרות שעות, וכשהם הגיעו חטפו מכות רצח, ראיתי את זה בעיני, כי החצר של סבא נמצאת בצד שמאל של מירון, ליד דרך מהדרין. לאורך כל היום נכנסו אנשים מכים ומדממים, מהמכות שהם חטפו מהרוצחים.

ראו שמירון זה לא מקום שבאים שם להתאורר, אנשים היו מזלזלים בנסיעה למירון שזה מקום שנוסעים כדי להתאורר, אבל מה אפה יכול להגיד השנה כשאנשים חוטפים מכות רצח, פשוטו כמשמעו, הם הורגים אנשים בטענה שצריכים להגן עליהם מלהרג, וממשיכים לבוא אל הצדיק לקבל ישועות. בחצות הלילה יצאתי ממירון לירושלים.

יום שני ל"ד פְּרַשַׁת בְּחֻקֹּתַי בְּעֹמֶר

שלמה נסע הביתה ביום ראשון בלילה, הוא יצא ממירון לפנות ערב. באמצע הדרך הוא קלט שהוא שכח את הדרך שלו, מיד בקשתי מהשם יתברך עבורו שתהיה לו דרך לקבל את הדרך שיוכל להגיע הביתה. לא היתה דרך שהוא יוכל לחזור למירון, המשטרה לא הרפתה, מי שרצה להפגס חטף מכות רצח.

אברהם רוטמן, השיג דרך לשדה התעופה, והביא לו את הדרך. אברהם עזר לי מאוד בנסיעה הזאת עם הדרכים, עם הדירות, גם במירון וגם בירושלים. הוא הכין כל מה שצריכים, וגם מה שלא צריכים. הרי היתה בשנה שעברה כל"ג בעומר, ראית הכל בעצמך.

שחרית התפללנו בבית הכנסת, תענוג להיות עם אנשי שלומינו, כזו דרך ארץ, כזו אורה נעימה, מדברים בדרך הישר והרצוי לפניך, וזה הסימן שזועק מתלמיד היכל הקודש, 'דרך ארץ', 'השפה שמדברים אחד לשני', ואם אתה מחפש חבר טוב בין אנשי שלומינו - תבדק את השפה שלו, האפן שהוא מדבר אל השני. אחרי התפילה למדנו את דף הגמרא, אחרי השיעור דברנו על זה שהתורה אומרת (ויקרא כו, ו): "וחרב לא תעבור בארצכם", אומרים חכמינו הקדושים (תענית כב, ב): "אפילו חרב של שלום", אפשר לראות בין אנשים קרובים שהם כאילו חברים את האפן שמדברים, דוקרים זה את זה, עוקצים, בועטים, וזה כאילו חברים, אבל אומרת התורה: "אם בחקותי תלכו", אם יתנהגו ביראת שמים, יקיים "וחרב [של שלום] לא תעבור בארצכם", לא ידקרו זה את זה.

אוי ואבוי, אוי געוואלד, אם היינו אוהבים זה את זה, אם היה שלום בין אנשי שלומינו, הם היו מדברים בכבוד אחד לשני - רבנו היה מביא אותנו לדרגות הכי גבוהות, ובעוונותינו הרבים חסרה בינינו האהבה, וזה הורס את הכל. כפי שרש"י אומר (ויקרא כו, ו, דבור המתחיל 'ונתתי שלום'): "הרי מאכל, הרי משתה", אפילו שיש הכל, אוכל ושתיה, "אם אין שלום, אין כלום", והכונה גם לאוכל ושתיה לנשמה, יש לנו את האוצרות של רבנו, הנחל נ'כע מ'קור ח'כמה, אבל 'אם אין שלום אין כלום'.

כואב לי הלב שלא מרגישים בכל בתי הכנסת שנושאים את שמי על השלט

אֶהְיֶה, אִם הָיוּ הוֹלְכִים לְהַתְבוֹדְדוֹת וּמִבְקָשִׁים מֵהָשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל זֶה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי שְׁלֹא אֶהְיֶה עֶסוּק עִם אֲחֵרִים, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹד מַעֲט אֲנִי גוֹסֵס, עוֹד מַעֲט אֲנִי מֵת, יִכְנִיסוּ אוֹתִי לְקֶבֶר, יַצְמִחוּ עָלַי קוֹצִים וּבִרְקָנִים, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מַה אֶתִּי? אֲנִי שׁוֹכַח מַעֲלָמָא דְאֶתִּי, אֲנִי עוֹשֶׂה מַחֲלָקָת, אֲנִי עוֹשֶׂה סִכְסוּכִים, אֲנִי מוֹלִיךְ לְשׁוֹן הָרַע מִפֶּה לְשָׁם, עוֹד מַעֲט יִזְחֲלוּ עַל הַלְשׁוֹן שְׁלִי תוֹלְעִים, הֵם יִזְחֲלוּ מִהֶבֶטָן לְתוֹךְ הַפֶּה, בְּגִלְל עוֹוֹן לְשׁוֹן הָרַע, בְּגִלְל שְׁאֵנִי מְדַבֵּר עַל אֲחֵרִים", אִם הָיוּ מִתְבוֹדְדִים בְּכָל יוֹם עַל זֶה, לְזִכּוֹר מִהָעוֹלָם הַבֹּא - כָּכָר מִזְמַן הֵיִינוּ זֻכִּים לְהִגִּיעַ לְדִרְגוֹת הַצִּדִּיקִים הַגְּבוּהוֹת.

נִחְמָן נִתֵּן יְקִירֵי אֱהוּבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֵל תֵּשֵׁב בְּמוֹשָׁב לְצִים. אֵיפֹה שְׂיֹשְׁבִים שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְלֹא מְדַבְּרִים מִהַתְּכָלִית - תִּתְרוֹמֵם וְאֵל תֵּשֵׁב שָׁם, "מִשֶּׁה קִבֵּל תוֹרָה מִסִּינִי" - וְאָמַר: "שְׁנַיִם שְׂיֹשְׁבִין, וְאֵין בֵּינֵיהֶן דְּבָרֵי תוֹרָה" - הָרִי זֶה מוֹשָׁב לְצִים, מִשֶּׁה רַבִּינוּ אוֹמֵר לָנוּ מִהָרַ סִינִי (אֲבוֹת ג, ב) שְׁלֹא נִשָּׁב בְּשִׂיחוֹת שְׁמִדְבָּרִים עַל פְּלוֹנִי וְאֶלְמוֹנִי, וְאִם כְּתוּב עַל הַשֵּׁלֶט בְּנִשְׂיאוֹת הָשֵׁם שְׁלִי, אֵין לְמָקוֹם הַזֶּה שׁוֹם קֶשֶׁר אֵלִי, "וּבִקְהָלָם אֵל תִּתֵּד כְּבוֹדִי", אֲנִי מִבְקָשׁ מֵהָשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלֹא יִהְיֶה בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ שׁוֹם לִיצְנוּת.

נִשְׁאַרְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עַד מִנְחָה, הַתְּפִלָּלָנוּ מִנְחָה. אַחֵר כֶּף בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם הֵיִתָּה קִבֵּלַת קָהֵל, הַמִּשְׁפָּחוֹת שֶׁהָיוּ לָהֶן שְׁאֵלוֹת הִגִּיעוּ. הִגִּיעַ גַּם שְׁמוּאֵל הַכֹּהֵן, זֶה שֶׁעוֹשֶׂה אֶת הַגְּלִיּוֹן בְּאַנְגְּלִית "מִיָּלִים שֶׁל חִיזוּק", הוּא עֹשֶׂה סִיּוֹם הַשָּׁס"ס, הוּא הִגִּיעַ עִם כָּל הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלוֹ, עִם כָּל הַיְּלָדִים, הֵיִתָּה שְׁמִחָה גְּדוֹלָה.

הִגִּיעוּ גַם בְּנֵי זוג, וְהָאִשָּׁה אָמְרָה שֶׁהִיא הוֹרִידָה אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ בְּל"ג בְּעֹמֶר. אָמַר שְׁלֵה לֹא מוֹרִידָה אֶת הַשְּׁעַר, גַּם לֹא הָאֲחִיוֹת, אֲבָל מִהַחִיזוּק שֶׁהִיא שׁוֹמַעַת בְּהִיכַל הַקּוֹדֶשׁ עַל הַמַּעֲלָה שֶׁל לְהוֹרִיד אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ - הִיא עֹשֶׂתָּה אֶת זֶה. אָמְרוּ לִי גַם הַרְבֵּה אֲבָרְכִים שְׁאֲצֵלָם בְּבֵית לֹא הוֹרִידוּ אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ, וְרַק בְּזִכּוֹת הַחִיזוּק שְׁמִדְבָּרִים כָּל הַזְּמַן עַל הַקְּדוּשָׁה שֶׁל לְהַסְתַּפֵּר - זֶה נּוֹתֵן לָהֶם אֶת הַכֹּחַ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.

אוֹמֵר לָךְ אֶת הָאֲמֶת, יֵשׁ זְמַנִּים שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ בְּתוֹכוֹ שֶׁהוּא לֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם, מְרַגֵּשִׁים כָּל כֶּף רְחוּקִים, מְרַגֵּשִׁים שְׁנִגְמָרִים, אֲזִי אֲנִי חוֹשֵׁב: 'אִם יִהְיֶה לִי רַק אֶת

הזכות של להביא קדשה וטהרה בבתי ישראל, שנשים יורידו את שער הראש אחרי החתונה - הכל כבר כדאי לי, וזה לבד יציל אותי מכל רע. כי רבי שמעון אומר (תקונים תיקון ע דף קכד ע"א): "ואתתא בגין דאיהי מסטרא דשמאלא, לא צריך לאתגליא ביה שערא, דלא ישתמודעין ביה מארי דדינא", אצל אשה עם שער יש דינים רחמנא לצלן; אם נשים היו יודעות אילו צרות השער מביא - כולם היו מורידות את זה בלי אנוחה, אלא בשמחה הכי גדולה.

בלילה היה שיעור, זה התחיל עם סיום הש"ס של הילד משה אריה יוזשעף, גם אח שלו דוד - בן ישראל, עשה סיום משניות. הצבור היה כל כך נרגש, לראות ילדים שלומדים על סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), דברנו בשיעור חיזוק יפה, אתה יכול לשמוע את השיעור בקו הטלפון.

יום שלישי פרשת בחוקותי ל"ה לעומר

בבקר הגיע משה שמואל מגיד השיעור בירושלים ללוות אותי לתפילת שחרית, דברנו איך אפשר לשפר עם התלמידים. אחרי שחרית למדנו את דף הגמרא (בבא מציעא, דף ז), למדנו בדף, רבי יוחנן אומר: "עקימת שפתים הוי מעשה", התחזקנו מאד עם הגמרא הזו, כי אנשים אומרים שצריכים לעשות משהו, אי אפשר רק לדבר אל השם יתברך, וכאן אומרת הגמרא שלעשות עם השפתים נקרא לעשות, זהו מעשה. דברנו על מה שרבי נתן אומר: "אנשים אומרים 'אם עושים השם עוזר', אני אומר הפוך, 'אם השם עוזר אפשר לעשות משהו'", וכשמבקשים מהשם יתברך - זה נקרא לעשות, וצריכים רק את זה לעשות, לבקש ולבקש ועוד פעם לבקש.

הגיע גם הסופר דוד קליערס עם היריעה הראשונה, אחד מאנשי שלומינו מהקרנה הרוצה בעלום שמו, מתחיל לכתב ספר תורה, כתבתי את המילה בראשית.

לאחר מכן המנהל יצחק לקח אותי לתלמוד תורה, ממש חלום; יושבים מלמדים יוסי כ"ץ ויענקי גוטמן, ולומדים עם הילדים עם כל כך הרבה לב, עם כל כך הרבה סבלנות, הילדים מאשרים שהם בתלמוד תורה היכל הקודש, שיש סבלנות אליהם, לומדים אתם אמונה, אהבת ה' יתברך, לא מבדילים בין עני

לעשיר, אצלנו צריכים חיזוק על ההפך, לאהב גם את הילדים שלהורים יש כסף, מה הם אשמים שלאבא שלהם יש כסף? כי אצל הבעל תפילה כשרוצים להעליב מישהו - מעליבים אותו שיש לו הרבה כסף (עיין ספורי מעשיות, מעשה יב).

הייתי גם בבית פיגא, המורות מאד מסורות, הן עובדות עם רגש חזק. אחת מהמורות שאלה אותי אם נכון לומר בכל יום עם הבנות בשלא עשני גוי "תודה השם שאני לא גוי, אני לא צובעת את השפתיים, אני לא צובעת את העיניים וכו' וכו'"; אמרתי, שצריכים ללמוד נכון, רק כך אפשר להצליח, אי אפשר להוסיף וכו', לא נהיים גויה אם מתאפרים וכו', צריכים לשיר: "שלא עשני גוי, תודה השם שאני יהודיה, אני לא גויה", ובנפרד ללמד את הבנות את היפי של להיות עדינות, להיות צנועות; רק כך מצליחים, כשלוּמדים נכון.

אחר כך חזרתי הביתה וקבלתי אנשים, שמעון עוזר פערל לקח אותי עם הרכב.

אחר הצהרים הפחורים הגיעו לדירה להתפלל מנחה, מאד נהניתי לשוחח אתם.

הלכתי לתת שלום להרב רבי שמעון שפירא שליט"א, שמעתי ממש שמואל שהוא רוצה להגיע אלי לתת שלום, לא נעים לי לראות שאישינות כזו מגיעה אלי, בררתי איפה אני יכול ללכת אליו, אמרו לי שהוא יושב בשול של ברסלב במאה שערים, הלכתי לשם עם שמעון עוזר. הוא שמח מאד, הוא העלה אותי לעזרת נשים, הוא הראה לי משם את הכסא של רבנו, שמחתי מאד לפגוש אותו.

הלכתי גם לנחום אבליים אצל ר' אהרן גולדשטיין, אבא שלו נפטר בל"ג בעומר בלילה. אהרן הוא מפיץ גדול, הוא מפיץ כל היום ספרים וקונטרסים של מוה"רא"ש. ישבו שם צבור גדול, כולם הודו על השיעורים. גם במירון מאות אברכים ובחורים בלי גזמא אמרו לי תודה על השיעורים, הספרים והגליונות, שזה כל חיותם.

השנה היה בחצר קארלסבורג המקום שכולם באים לטעם משהו, וכולם ללא יוצא מן הכלל הביעו תודה.

רואים שאנשי שלומינו בארץ ישראל עוסקים יותר בהפצה מאשר אנשי

שְׁלוּמֵינוּ בְּאַמְרִיקָה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ אוֹמְרִים תּוֹדָה עַל מִכְתָּבֵי הַחִיזוּק, וְכֵן הִלָּאָה, הֵם רַעֲנָנִים בְּהַפָּצָה, וְזֶה מַחֲזִיק אוֹתָם בְּעֶצְמָם רַעֲנָנִים אֲצֵל רַבֵּנוּ; כִּי רַק אִם עוֹסְקִים בְּהַפָּצָה נִשְׁאָרִים מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, וְאִם שׁוֹמְרִים אֶת זֶה רַק לְעֶצְמָנוּ - נִהְיִים זִקְנִים וְכַבּוּיִים.

הִגִּיעַ אִתָּנוּ גַּם יִשְׂרָאֵל גְּרוּמָן מֵהַר יוֹנָה, הוּא הִגִּיעַ לְהִרְאוֹת לִי אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה שֶׁהוּא כּוֹתֵב עֲכָשׁוּ לְקַהֲלָה, סֵפֶר תּוֹרָה קָטָן שְׂיוֹכְלוּ לְקַחַת לְאוֹמֶן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. הָיוּ לָנוּ שִׁיחוֹת יְפוֹת בִּדְרוֹךְ תּוֹךְ כְּדֵי הִלִּיכָה, הַתַּחֲזוּקָנוּ מְאֹד לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ, שֶׁזֶּה מַצִּיל אֶת הָאָדָם.

בִּדְרוֹךְ הַבֵּיתָה

בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בַּלִּילָה נִסְעָתִי לִבְנֵי בְּרַק, הִלְכָתִי אֲלֵיהֶם פַּעַם שְׁנִיָּה, גַּם כְּשֶׁהִגַּעְתִּי וְגַם בְּחִזּוֹר, כִּי הֵם רַעֲנָנִים מְאֹד בְּהַפָּצָה. בּוֹעֶרֶת שָׁם אֵשׁ שֶׁל הַפָּצָה, בְּמוֹכֵן מְסִים יוֹתֵר מִשְׁאָר הָעָרִים. בִּדְרוֹךְ נַעֲצְרָנוּ בְּהַר הַמְּנוּחוֹת, טְמוּנִים שָׁם סָבָא וְסִכְתָּא פְּרִידְמָן, רַבִּי יִצְחָק דּוֹד הַכֹּהֵן פְּרִידְמָן וְסִכְתָּא רַחֵל עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, הַתְּפִלָּלוֹ. נִגְשָׁתִי גַּם לְקַבֵּל הַחִיד"א, הָיִיתִי הוֹלֵךְ הֶרְבֵּה בְּתוֹר בָּחוּר עִם סָבָא רַבָּא מִקְאָרְלֶסְבוּרְגַּל לְהַתְּפַלֵּל שָׁם.

בְּבֵית הַכִּנְסֶת בְּבְנֵי בְּרַק הַתְּקַבֵּץ צְבוּר עֲנָק, קוֹדֵם הַתְּפִלָּלוֹ עֲרֵבִית וְסִפִּירַת הָעֶמֶר. הָיָה סִיּוֹם הַש"ס שֶׁל וּוְאֵלֶּי לְוִי, בְּנוֹ שֶׁל גִּבְאֵי בֵּית הַכִּנְסֶת בְּבְנֵי בְּרַק ר' יוֹאֵל, הָיָה כָּל כּוֹף יָפֵה לְרֹאוֹת שֶׁבָּחוּר צַעִיר סִים אֶת כָּל תְּלִמּוּד בְּבָלִי.

כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לִבְנֵי בְּרַק אִמָּא הִלְכָה לְבֵית מִשְׁפַּחַת לְוִי, הַתְּאַסְפוּ שָׁם מִנְּשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵינוּ, אִמָּא הִרְגִּישָׁה מְאֹד בְּנִחַ בִּינִינָה, דְּבָר אֶחָד לֹא הָיָה לָהּ נָעִים, כְּשֶׁהָיָה נִכְנָסָה כּוֹלֵן קִמּוּ, אִמָּא לֹא יָכְלָה לְסַבּוֹל אֶת זֶה, הֵן חוֹשְׁבוֹת שֶׁזֶּה אֲדָמוּרוֹת, אֲדָמוּר וְרַבֵּנִית, הֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁאֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, וְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ לֹא שִׁיכִים אֵלֵינוּ.

גַּם הָיְתָה לִי הַיּוֹם בְּרִית בִּישׁוּבָהּ, זִוְשָׁא, גִּבְאֵי בֵּית הַמְּדָרֶשׁ בְּמוֹנְסֵי הִגִּיעַ לְוִילְיָאמְסְבוּרְגַּל לְעֶרֶךְ אֶת הַבְּרִית, הוּא כִּבֵּד אוֹתִי בְּסִנְדְקָאוֹת, אֲבָל רָאִיתִי שֶׁיֵּשׁ סָבִים יְהוּדִים חֲשׁוּבִים, תְּלָמִידֵי חֲכָמִים, אִמְרָתִי לְסָבָא: "זִוְשָׁא כִּבֵּד אוֹתִי בְּסִנְדְקָאוֹת, וְאֲנִי מְכִבֵּד אֶתְכֶם בְּכִיבוּד"; וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְדַעַת כָּל הָאֲבָרְכִים,

כְּשֵׁישׁ סָבִים יְהוּדִים כְּשָׁרִים - נוֹתְנִים לָהֶם אֶת הַכְּבוֹדִים. אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה רוֹצִים פֶּה מִמֶּנִּי, צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַסָּבִים, וְאִם רוֹצִים שְׂאֵהֶיָּה סִנְדֵּק - יְכוּלִים לְהַבִּיא אֶת הַיֶּלֶד מֵאוּחָר יוֹתֵר לַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְלִישִׁיבָה כָּל הַשָּׁנִים לְתִלְמוּד וְלַהֲתַפְּלֵל, זֶה גַּם סִנְדֵּקָאוֹת.

יוֹם רַבִּיעִי פָּרֶשֶׁת בְּחוֹקוֹתֵי ל"ו לְעֹמֶר

בְּיוֹם רַבִּיעִי לַפָּנוֹת בִּקְרַת הַגְּעֵנוּ לְאַמְרִיקָה, אֶלִּי הִמָּתִין לִי, הוּא מֵאֵד מְסוּר אֵלֶּי. זֶה לְקַח קֶצֶת יוֹתֵר זָמָן, כִּי הִיָּתָה לָנוּ שְׁקִית עִם עֲנָבִים, לֹא יוֹדְעָנוּ שְׂזָה כָּל כֶּף חֲמוּר. פְּתָאוּם מְגִיעַ שׁוֹטֵר עִם כָּלֵב וְהַכָּלֵב הָרִיחַ אֶת הַשְּׁקִית שֶׁלָּנוּ וְהִשְׁתַּעַל, לְקַחוּ אֶת הַדְּרָכּוֹן שֶׁל אֲמָא וְעַכְשָׁנוּ אוֹתָנוּ לְזָמָן מַה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁלֹּא הִעֲנִישׁוּ אוֹתָנוּ רַק לְקַחוּ אֶת הָעֲנָבִים, וְהִגְעָנוּ הַבִּיתָה בְּשָׁלוֹם.

מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ, לֶךְ בְּכָל יוֹם קֶצֶת לַהֲתַבּוֹדוֹת, תִּשְׁיַח אֶת הַלֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; אִם הוֹלְכִים לַהֲתַבּוֹדוֹת נִדְבָקִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

בְּמִירוֹן הַבְּחוּרִים שֶׁאֵלּוּ אוֹתִי אִם אֲנִי יוֹדֵעַ אִיפֹה פֶּתַח הַמַּעֲרָה שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּי סִפְרָתִי לָהֶם שֶׁהִמָּקוֹם לִיד הַהִכָּנְסֶת אוֹרְחִים שֵׁישׁ שֵׁם שֶׁלֹּט 'פֶּאֶן פֶּתַח הַמַּעֲרָה' - זֶה לֹא נִכּוֹן, זֶה מְקוֹם שְׁעוֹשִׁים כֶּסֶף מֵאַמְרִיקָאִים שְׁנוֹתָנִים שִׁיחֲלּוּ אוֹתָם, וְסָבֵא רַבָּא אָמַר לִי שְׂרָבִי אֲשֶׁר זַעֲלִיג הָרָאָה לוֹ אִיפֹה פֶּתַח הַמַּעֲרָה, וְהַבְּחוּרִים הִתְחִילוּ לְהַפְצִיר אִם אֲנִי יוֹדֵעַ אִיפֹה זֶה, אָמַרְתִּי לָהֶם שֶׁאֲנִי יְכוּל לְהִרְאוֹת לָהֶם, הֵם מֵאֵד שְׁמַחוּ, הִצְבַּעְתִּי עַל הַפֶּה, הַפֶּה הוּא הַפֶּתַח לַמַּעֲרָה, מַעֲרָה מִלְשׁוֹן חֲבוּר, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּפִּסּוּק (מְלָכִים א' ז, לו'): "כְּמַעַר אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב", אוֹמֵר רַש"י: "לְשׁוֹן אַחִיזָה וְדְבוּק", כְּמוֹ שֶׁמִּתְחַבְּקִים, מֵתְאַחֲדִים, גַּם בְּמִשְׁנֵיּוֹת יֵשׁ אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה (עוֹקְצִין ג, ח): "וּמַעֲרָה בְּקִלְפָּה"; הַפֶּה הוּא פֶּתַח הַמַּעֲרָה, הַדְּרָךְ אֵיךְ לְהִיּוֹת מְחַבְּקִים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְהִתְאַחֵד עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; אִם הוֹלְכִים בְּכָל יוֹם לַהֲתַבּוֹדוֹת, מְשִׁיחִים אֶת הַלֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְסַפְּרִים אֶת כָּל הַדָּם הָרַע שֵׁישׁ בָּנוּ, כָּל הַטְּבָעִים הַקָּשִׁים, כָּל הָרַע שֶׁהִסְמֵךְ מ"ם גּוֹרֵם, בּוֹכִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזוּר לִי, גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי, אֲנִי רוֹצֵה רַק לְחֹשֵׁב מִמֶּךָ, רַק לְדַבֵּר מִמֶּךָ" - אֲזַי מְגִיעִים לַמַּעֲרָה שֶׁל הַצַּדִּיקִים, נִהְיִים מְחַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּדְּרָגָה הַכִּי חֲזָקָה.

כְּתִבְתִּי לֶךְ מִמֶּשׁ רַק טַפָּה מִמֶּה שֶׁעָבַר, וּמֵהִרְגָּשׁוֹת שְׂזוּכִים לָהֶם אֲצֵל הַצַּדִּיקִים,

אני מקנה שאתה תסיים ש"ס השנה, ואז אקח אותך בעזרת השם בשנה הבאה בל"ג בעומר.

אני גם מאד רוצה לסיים אתך את כל הזוהר ולעשות בל"ג בעומר את הסיום. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

אני מאיר ושמח כי אני לומד תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, ב' סיון, שנת תשע"ו לפ"ק
לקבוד ... נרו זאיר

היות שאנחנו כבר מתכוננים לקבלת התורה, עכשו הוא הזמן הנכון להתחיל ולהתחיל ללמוד את התורה הקדושה; רואים שכל יהודי מתעורר בחדג השבועות, ומחליטים שהולכים ללמוד, אבל אחר כך נופלים בחדגה ולא לומדים, הסבה לזה היא כי לא יודעים על "דרך הלמוד" שרבונו ז"ל נתן לנו (עיין שיחות הר"ן סימן עו), שלא צריכים להבין מה שלומדים, רק צריכים לומר את המלים אפילו שלא מבינים עיין שם.

ברוך השם שאנחנו יודעים מרבנו ואנחנו מאמינים ברבנו, אז אנחנו בן יכולים להתחיל ללמוד, כי בכל מצב - אפילו שטורדים ויגעים, בכל זאת אפשר לומר את המלים של התורה הקדושה.

כשלוּמדים תורה נהיים בשמחה, וכששמחים זוכים לכל הישועות; אתמול היה לנו ספור בירושלמי (שקלים פרק ג', הלכה ב) שמטרוניתא חשובה בקשה מר' יונה שיגיד לה אם הוא עושה את אחד משלושה דברים אלו - אם הוא שפור; או שהוא מלוה ברבית; או שהוא מגדל חזירים שמרויחים מזה הרבה כסף; כי הפנים שלו כל כך מאירות וזרחות, שזה אומר שהוא מרויח הרבה כסף בלי לעבוד קשה, אומר לה ר' יונה: אני מבטיח לך שאני לא עושה שום דבר מהדברים האלו, אלא

אני לומד תורה, וכתוב (קהלת ח): "חכמת אדם תאיר פניו", כשלומדים נהיים שמחים, ומקבלים פנים מאירות, כמו שכתוב (תהלים יט, ט): "פקודי ה' ישרים משמחי לב".

אם לא היינו מקרבים אל רבנו רק בשביל סדר דרך הלמוד לבד - "דינו"; חזק ואמץ, ותכניס עכשו לכיס משניות קטן, כי אתה לא יכול לדעת לאן אתה צריך להגיע היום ותוכל ללמוד שם פרקים משניות; אדם מוצא את עצמו אצל רופא או במקום שהוא צריך להמתין ואין לו מה לעשות, אם יש לו אתו ספר הוא יכול לזכות ללמוד בזמן הזה. כמו כן תכניס משניות ברכב שלך, כך תהיה לך שמירה ותזקה ללמוד תורה.
יום טוב.

...

מי שלומד תורה, התורה ממליצה בעדו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא א', ד' סיון, מ"ח לעמר, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

עכשו מגיע חג השבועות הקדוש, אנחנו עומדים לקבל עוד פעם את התורה. מי שלומד תורה - התורה ממליצה בעדו, התורה שומרת עליו ושומרת על ילדיו. כפי שחכמינו הקדושים מספרים (תגינה טו): היתה פעם שנת בצרת, לא היה מה לאכל, ובתו של אחר הגיעה אל רבנו הקדוש, היא בקשה ממנו: "רבי פרנסני, אמר לה: בת מי את", אמרה לו: "בתו של אחר אני", התפלא רבנו הקדוש: "עדין יש מזרעו בעולם? והרי כתוב (איוב יח, יט): 'לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו'", אמרה לו: "זכור לתורתו ואל תזכר מעשיו", כשאמרה זאת ירדה אש מהשמים ושרפה את הכסא של רבנו הקדוש, כדי לתבע את עלבוננו, רבנו הקדוש בכה מאד ואמר: "וימה למתגנין בך, כך, למשתבחין בך על אחת כמה וכמה", אפילו כשרשע לומד תורה מגיעה התורה ותובעת את עלבוננו, כל שפן וכל שפן כשיהודי ירא שמים שמאמין בהשם יתברך לומד תורה - התורה בודאי תגן בעדו.

היום בערב יהיה שעור, נתחזק עם העצות והשכל של רבנו ז"ל, להתכונן לקבלת התורה.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

לאף אחד אין חיים טובים יותר ממני

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, שנת תשע"ו לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

"אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו" - את זה אנחנו צריכים לשיר ולרקד כל יום;
שברוך השם יש לנו רבי כזה שנותן לנו כאלה עצות נפלאות שמשיח יכניס בעולם,
והודו להשם שאנחנו יודעים מזה כבר עכשו.

זכור מה שמוה"רא"ש שנגן אתנו בכל שיעור, שלא לריב בבית, אלא לותר,
ולהשתדל בכל הכוחות לותר בבית; מוה"רא"ש אומר שלכל אדם יש קשיות על
השם יתברך, החל מבחור - ששואל: "למה אין לי עדיין שידוך?" אברך שואל:
"למה יש לי דוקא אשה כזאת?" אבל אשרי האדם שמבטל את עצמו אל השם
יתברך, ומאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא יודע טוב יותר ממנו מה טוב
בשבילו, הוא מאמין 'שאם אין לי עדיין את השידוך שלי זה טוב בשבילי', ואם
הקדוש ברוך הוא נתן לי אשה כזאת - זה טוב בשבילי, ואני צריך להשתדל בכל
הכוחות למצוא את הטוב בה'.

מאד אבקש ממך חברי היקר, אל תחשב לרגע אחת שלשני יש חיים טובים
יותר ממך, או שלשני יש אשה טובה יותר ממך - זה דמיון גדול, כי אם אתה לא
יכול להסתדר עם האשה שהשם יתברך נתן לך, אז בודאי לא היית יכול להסתדר
עם אשה אחרת שאתה חושב שהיא טובה בשבילך.

היצר הרע שואף את האדם, הוא רוצה להרוג אותו ולקחת לו את החיים שלו;
הוא גורם שהאדם לא יהיה מרצה מהחיים שלו, מאשתו ומילדיו. הוא מסית את
האדם שלשני יש חיים יותר טובים, אשה יותר טובה, ילדים יותר טובים, עבודה

יותר טובה וכו'. יש מילה בשפת הקבלה "ערוב טוב ורע"; מוהרא"ש למד אותנו שכל המלים הגבוהות נאמרו בשבילנו, ונאנחנו יכולים להבין את זה. "ערוב טוב ורע", פרושו, שפשאדם הראשון אכל מ"עץ הדעת" נעשה "ערוב טוב ורע", שכל אדם חושב: 'אצלי הכל רע, ואצל השני הכל טוב'; חושבים שה"טוב" נמצא אצל השני, וה"רע" נמצא אצלי. במקום לחשב שאצלי ברוך השם טוב, ואצל השני אני לא יודע, ואני לא רוצה לדעת; חושבים כל הזמן: 'למה אצלי לא טוב?' 'למה קבלתי אישה כזאת וכו'?' במקום לשמוח, ולהודות להשם יתברך על מה שיש, ועל מה שאין - מחלות וקשיים שאנשים סובלים, רחמנא לצלן.

חסיד ברסלב תמיד מסתובב עם חיוך, ורוקד ושר ומהלל להשם יתברך. שמעתי מיהודי חסיד ברסלב, תלמיד "היכל הקודש" דבור נפלא; יש בטוי שאנשים אומרים: "הכל ביחד, אין אצל אף אחד" הוא אומר: "הכל ביחד אין אצל אף אחד, חוץ מאדם אחד; אצלי", והוא שר את זה עם אשתו וילדיו ולחברים שלו; מה אומר לה, יש לזה את כל החן שבעולם כשאדם בקשי יכול לעבור את השבוע, ובקשי יש לו לצרכי שבת, ובכל זאת הוא מסתובב שמח ושר: "הכל ביחד אין אצל אף אחד, חוץ מאדם אחד; אצלי".

לכן תראה גם לשיר את הנגון הזה: "הכל ביחד אין אצל אף אחד, חוץ מאדם אחד; אצלי" - כך יהיה לה כל טוב. רבי נתן אומר: "כשהשם יתברך שומע שאדם מודה ומהלל אותו, הוא אומר למלאכים 'ראו את היהודי הזה, אין לו כלום והוא מודה לי, אני אראה לו מה זה טוב', ולהפך זה גם כך, כשהשם יתברך שומע אחד שלא מפסיק להתלונן, הוא אומר: "אני אראה לו מה זה רע".

אבקש ממך, תשמח עם האשה ועם כל מה שהשם יתברך נתן לה; תזכור כשהיית בחור לא רצית לחיות, רק רצית להתחתן, נו, הרי התחתנת כבר, תהיה שמח! אל תחשב: "נו, אשתי היא רעה, מגעילה וכו'", אלא תחפש נקודה טובה, ותדון אותה לכף זכות. עוד מעט כבר הולכים הפיתה, חבל על השנים הספורות שאנחנו חיים, שנריב ונהיה ברגז אחד על השני.

עכשו לכבוד חג השבועות תראה לקנות לאשתך משהו יפה, ופרחים יפים; ובעקר תכתב לה פתק קטן עם כמה מילים יפות, כמו לדגמא:

תודה ... היקרה

את החיים שלי.

אני אוהב אותך.

אני מודה לך על כל מה שאת עושה בשבילי ובשביל הילדים.

וכל המרבה הרי זה משבח; זה לא צריך להיות בחרוזים, זה רק צריך להיות מהלב, ואם אין לב עושים לעצמו לב. כפי שרפי נתן אמר לאחד ששאל אותו: "מאיפה לוקחים לב?" אמר לו רבי נתן: "יש לך לב אבל אתה לא מלבב את זה". מה אומר רבנו אחרי הספור של החכם והתם? "הבן היטב איך אפשר לזכות לחיים טובים" (ספורי מעשיות מעשה ט), עיין שם.

יום טוב.

...

למה אוכלים מאכלי חלב וקרעפּלען בשבועות?

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פּרשת במדבר, ד' סיון, מ"ח לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל; כמה שרק נודה להשם יתברך זה לא מספיק. מה היינו עושים בלי רבנו? לאן היינו פונים? ! רבנו ז"ל נותן לנו שכל ודעת שנדע להחזיק מעמד בכל מצב, הוא משמח ומחזק אותנו. הודו להשם שאנחנו כבר זוכים להכנס לחג השבועות - זמן מתן תורתנו, אנחנו עומדים לזכות לקבלת התורה; אנחנו צריכים לזכור מה שרבינו אומר, שאם רוצים לחזור בתשובה צריכים לשפח מה שהיה, צריכים להתחדש לגמרי, רק כך אפשר לחזור בתשובה.

מהרא"ש אומר טעם יפה למה אוכלים מאכלי חלב בשבועות; כי רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן כו): "אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה, כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות

שום דבר בעבודת ה'", כי אם היה האדם זוכר את כל מה שהוא עושה הוא לא היה מסגל להמשיך בחיים, כי מעשיו שעשה בעבר היו מפריעים לו מאוד. אבל עכשיו שיש שכחה אפשר להתחדש ולהתחיל מהתחלה; לכן פשאנחנו הולכים לקבל את התורה אנו אוכלים מאכלי חלב, כדי לזכור שאנחנו פנולים מחדש; תינוק קטן הרי אוכל רק חלב, לכן אנחנו אוכלים מאכלי חלב להראות שנולדנו מחדש, אנחנו מתחילים מחדש להיות יהודים כשרים.

מוהרא"ש אומר: אנחנו רואים שהתורה מתחילה עם האות 'ב' שסגורה מפל הצדדים, זה פתוח רק מקדימה; זה בא ללמד אותנו שאם רוצים להצליח אסור להסתפל לאחור, רק קדימה; רק כך אפשר לקבל את התורה ורק כך אפשר להצליח בחיים.

החוזה מלובלין זכותו יגן עלינו אומר, למה אוכלים בשבועות מאכלי חלב? כי כל אוכל שמתקלקל כבר אי אפשר להשתמש עם זה, זרקים את זה, חוץ מחלב; אפילו שזה מתקלקל אפשר עוד להשתמש עם זה, אפשר לעשות מזה גבינה; לכן אנחנו אוכלים מאכלי חלב בשבועות, כי רוצים להראות לאדם, אפילו שנפלת בעברות, התקלקלת, בכל זאת אתה עוד יכול לחזור בתשובה ולהיות צדיק, כמו חלב שהתקלקל שלא זרקים אלא עושים מזה גבינה משבחת.

זה מה שרבינו מלמד אותנו: אין יאוש; רבינו צעק (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל!", אומר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן קנג): רבינו צעק את זה עם כל הכח, הוא צעק בקול גדול: "גיוואלד, זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען"; אין פנה דבר להתיאש, אין אדם שלא יכול לחזור בתשובה ואין שום עבירה שאי אפשר לתקן.

רבינו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", צריכים להאמין בזה, צריכים לדעת שהקדוש ברוך הוא מקבל את התשובה שלנו, הוא מחכה שהאדם ישוב אליו.

היצר הרע רוצה רק דבר אחד מהאדם: "תפנע!" הוא רוצה שהאדם יחליט אחת ולתמיד ויגיד: 'אני כבר אבוד!' בכל פעם שהוא מכשיל את האדם בעבירה הפונה שלו היא רק להחליש את האדם, שהאדם ירים ידים ויפסיק לנסות להיות

טוב וכשר; מה שמראה לנו המנהג של אכילת מאכלי חלב: "מחלב מקלקל עושים גבינה", כלומר "מאדם מקלקל יכול להיות צדיק גדול".

לכן אני מבקש ממך: "תתחזק ותתרום!" ואל תהיה שבור. מוהרא"ש היה תמיד חוזר על מאמר החז"ל (ירושלמי ראש השנה, פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיהם", כשאדם מקבל על עצמו על תורה - כלומר, הוא מקבל על עצמו ללמוד את התורה הקדושה - אומר הקדוש ברוך הוא: אני מחשיב כאילו האדם אף פעם לא חטא.

לכן, עכשיו כשאנחנו מקבלים את התורה בחג השבועות, תתחיל ללמוד על פי סדר דרך הלמוד של רבינו הקדוש (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), אז הקדוש ברוך הוא יחשיב לך כאילו לא חטאת אף פעם.

אל תסתפל אם אתה מבין מה שאתה לומד או לא; תאמר את המלים של התורה, לא משנה אם אתה מבין או לא, ואפילו שהלמוד שלך נראה כמו נעל עם שלשה קצוות תמשיך ללמוד, יש כאלו שנוהגים לאכול קרעפלאך - כיסנים בשבועות, זה עשוי משלשה קצוות; זה מזכיר לנו את הספור של החכם והתם (ספורי מעשיות, מעשה ט) שרבינו מספר שהתם היה סנדלר, הוא היה עובד מאד קשה ליצר נעלים. כשהוא כבר גמר לעשות את הנעל היה לזה שלושה קצוות, הוא היה לוקח את הנעל ומחיה את עצמו עם זה, הוא היה אומר: "כמה יפה ונפלא המנעל הזה; כמה מתוק המנעל הזה, כמה מנעל של דבש וספר הנעל הזה"; אבל אשתו מאד תמהה, היא שאלה אותו: "אם כן מדוע סנדלרים אחרים לוקחים שלושה מטבעות עבור זוג נעלים ואתה לוקח רק חצי טאלער (מטבע קטנה)?" ענה לה התם: "מה זה קשור אלי, זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, ולמה לנו לדבר בכלל מאנשים אחרים, הבה נחשב כמה אני מרויח מהנעל הזאת", הוא היה מחשב כמה הוא שלם עבור הסחורה וכמה נכנס לו רווח, והוא ראה שהוא מרויח עשר פרוטות; אז הוא אמר לאשתו: "מדוע שיפריע לי שהרווחתי משהו מיד ליד?"

לכן אנחנו אוכלים בשבועות כיסנים עם שלשה קצוות, לזכור, שאפילו שהתפלה שלנו נראית כמו נעל עם שלשה קצוות שנחיה את עצמנו בזה, ואם הלמוד שלנו נראה כמו נעל עם שלשה קצוות עלינו לומר את כל הלשונות שהתם

היה אומר וְשֶׁר לְנַעַל שְׁלוֹ; כִּי זֶה הַסּוּד לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים: "שְׁאֲדָם יַחְיֶה אֶת עַצְמוֹ
עַם כָּל נְקוּדָה טוֹבָה, אֲפִילוֹ שְׁזֶה רְחוּק מִשְׁלָמוֹת".

בְּלִיל שְׁבֻעוֹת תִּשְׁאָר עַר כָּל הַלֵּילָה; כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ (הַקְדָּמָה ח.) שְׁרָפִי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הָיָה עַר בְּלִיל שְׁבֻעוֹת כָּל הַלֵּילָה עִם תַּלְמִידָיו, וְהָם לָמְדוּ תוֹרָה
נְבִיאִים וּכְתוּבִים - מִכָּל פֶּרֶשֶׁה אֶת הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן וְאֶת הַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן, וְכָךְ גַּם
מִכָּל סֵפֶר מְנַבִּיאִים וּכְתוּבִים אֶת הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן וְאֶת הַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן, וְכֵן הוּא גַם
עוֹרֵר אוֹתָם שֶׁהֵם יִלְמְדוּ אֶת תַּרְגִּ"ג מִצְוֹת; רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הָיָה מְאֹד שֶׁמַּח
וְהוּא בֶּרֶךְ אֶת תַּלְמִידָיו שֶׁהֵם יִזְכּוּ לַקְּבָלַת הַתּוֹרָה.

גַּם אֲנַחְנוּ נִשְׁאָרִים עֲרִים בְּלִיל שְׁבֻעוֹת כְּדִי לומר אֶת תִּיקוֹן לֵיל שְׁבֻעוֹת;
אוֹמְרִים אֶת הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן וְאֶת הַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן מִכָּל פֶּרֶשֶׁה מִחֲמַשָּׁה חוּמֵּי שִׁי
תּוֹרָה, אַחֵר כֶּךָ אוֹמְרִים אֶת הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן מִכָּל סֵפֶר שֶׁל נְבִיאִים וּכְתוּבִים וְאֶת
הַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן, אַחֵר כֶּךָ לומְדִים אֶת תַּרְגִּ"ג הַמִּצְוֹת. זֶה עֵיקַר הַתִּיקוֹן, כָּל שְׁאָר
הַפְּסוּקִים זֶה מֵה שֶׁהוֹסִיפוּ, אֲבָל הַתִּיקוֹן הָעֶקְרִי הוּא הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן וְהַפְּסוּק
הָאַחֲרוֹן; חֻבֵּל שְׁאֲנָשִׁים לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה, לְכֵן הֵם הוֹלְכִים לִישׁוֹן כִּי אֵין לָהֶם כַּח
לְהַגִּיד אֶת הַתִּיקוֹן הַגָּדוֹל.

לֵיל שְׁבֻעוֹת זֶה לֹא זְמַן לְבָלוֹת עִם חֲבֵרִים בְּשִׁטּוּיּוֹת וְהִבָּלִים; לֵיל שְׁבֻעוֹת
הוּא לֵילָה מְאֹד גָּדוֹל. צְרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר לֹא לְשׁוֹחַח בְּלִילָה, כִּי זֶה לֵילָה מְאֹד
גָּדוֹל; אֲפָשָׁר לִפְעַל הִרְבֵּה יְשׁוּעוֹת; אֵלּוּ שֶׁנִּשְׁאָרִים עֲרִים סִתָּם כְּדִי לַעֲשׂוֹן וּלְדַבֵּר,
תִּיקוֹן יוֹתֵר גָּדוֹל עֲבוּרָם שֶׁהֵם יִלְכוּ לִישׁוֹן. אוֹ שְׁלומְדִים אוֹ שֶׁמִּתְבּוֹדְדִים לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ; מִבְּקָשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁנִּזְכָּה לְלִמּוּד כָּל הַשָּׁנָה שִׁיעוּרִים בְּכָל הַתּוֹרָה
כוֹלָה וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ.

לִפְנֵי עֲלוֹת הַשַּׁחַר זֶה עֲנִין גָּדוֹל לְלַכֵּת לַמִּקְנָה; רַבִּינוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן נו'): "הַמִּקְנָה שֶׁל שְׁבֻעוֹת הִיא מִקְנָה שֶׁל שַׁעַר נ', שֶׁהוּא שַׁעַר הָעֲלִיּוֹן
מִחֲמַשִּׁים שַׁעֲרֵי בֵינָה, שֶׁהוּא שֶׁכָּל וְדַעַת עֲלִיּוֹן, חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים",
כְּשֶׁטּוֹבִלִים בַּמִּקְנָה בְּשְׁבֻעוֹת לִפְנֵי עֲלוֹת הַשַּׁחַר זוֹכִים לְהִמָּשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת;
מִקְבָּלִים שֶׁכָּל וְזוֹכִים לְדַבְּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד.

לְכֵן אַחֲרֵי שֶׁמְסִימִים אֶת 'תִּיקוֹן לֵיל שְׁבֻעוֹת' רוּץ לַמִּקְנָה לְטָבֵל בְּתַמִּימוֹת

ובכפשיטות; אפילו שאפה לא מבין מה הפונה שער החמשים ואפה לא יודע כלום וכו', התקין קורה מעצמו, אם כן מבינים ואם לא מבינים, אפה תלך למקנה 'על דעת כל הצדיקים, ועל דעת רבינו נחמן מברסלב ותלמידיו הקדושים'.

העקר תרקד כל החג; תשמח על זה שלא עשני גוי. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש פליאה) כשהקדוש ברוך הוא נתן את התורה הוא אמר (שמות כ, ב): "אנכי ה' אלהיך", ואז משה רבינו צעק מיד "שלא עשני גוי!" כולם שואלים מה הקשר בין אחד לשני? אומר מוהרא"ש שזה בכלל לא קשיר; כשהשם יתברך התחיל לומר את התורה משה רבינו נהיה כל כך שמח שהוא התחיל להודות "שלא עשני גוי!" ברוך השם אני יהודי אני לא גוי"; אם שמחים בזה אז תמיד שמחים, "גוי אני לא, מה שאפה רוצה להגיד עלי אפה יכול להגיד, אבל גוי אני לא".

ראה לשמח את אשתך, ותזכר מה שלומדים בהיכל הקודש קודש קדשים: "הקדוש ברוך הוא נמצא בבית".

...

מנהגי חג השבועות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נשא א', ג' סיון, מ"ז לעמר, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

בליל חג השבועות זה ענין גדול להשאיר ערים ולומר תקון ליל שבועות, יכולים לזכות לדברים מאד גדולים. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר, שיאמרו את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון של כל פרשה, הן מתורה, הן מנביאים והן מכתובים, ואחר כך יאמרו תר"ג מצוות, ואם נשאר זמן - שילכו להתבודדות, ולפני עלות השחר הולכים למקנה. פי רבנו אומר (לקיט מוהר"ן חלק א' סימן נו, אות ז) טבילה במקנה בשבועות קודם עלות השחר - זה דבר גדול מאד; בשפת הקבלה זה 'שער נ', חסד עליון ורחמים גדולים.

תזהר לא לבלות בלילה כזה קדוש - את הזמן, ובנדאי שלא להגיע לחלול

החג, לעשן סיגריות, כי הלילה הזה גדול מאד. האריו"ל הקדוש אומר (שער הפגנות דרושי חג השבועות, דרוש א): "וכל מי שלא ישן בלילה הזה כלל, אפלו רגע אחד, ויהי עוסק בתורה כל הלילה, מבטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא", והצדיק רבי חיים פלאג'י זכותו יגן עלינו אומר (מועד לכל חי סימן ח', אות טז) שזוכים "לבנים ובני חיים תלמידי חכמים, ועושה תקון לשכינה, ומתקן מה שפגם בעיניו".

על פי האריו"ל לא מסתפרים עד ערב שבועות (עין שיערי תשובה ארח חיים סימן תצג, סעיף קטן ח).

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מנהגי בית המדרש בחג השבועות

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פרושת נשא א', ג' סיון, מ"ז לעמר, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד גבאי בית המדרש היכל הקדש, השם עליהם יחיו

לא צריכים להמתין לזמן רבנו תם כדי להתפלל ערבית, העקר שלא יעשו קדוש בבית לפני זמן רבנו תם, כדי שיהיה שבע שבתות תמימות, כך פוסק המגן אברהם (ריש סימן תצד).

אצלנו לא נוהגים להגיד את הפיוטים של מערבית.

אנחנו שרים במערבית "אהבת עולם" וכו'.

(כליל החג אנחנו אומרים ביחד את תקון ליל שבועות, אחד אומר בקול וכלם אומרים ביחד אתו. אנחנו שרים נגונים מעוררים בין תורה לנביאים, בין נביאים לפתובים ובין פתובים לתרי"ג מצוות. כמו כן, אחרי כל מאה מצוות שרים ביחד שירים יפים ומעוררים באידיש.

אחרי התקון אם יש עוד זמן – אנחנו רוקדים ביחד).

בבקר החג בשחרית אנחנו שרים את הברכה "אהבה רבה" בנגון של הצדיק רבי הערש מרימנוב זכותו יגן עלינו.

בשחרית ביום הראשון; אם מתפללים ותיקין לא אומרים יוצרות, ואם לא מתפללים ותיקין כן אומרים יוצרות, אבל לא אומרים את הפיוט - של "ובכן ה' קנני ראשית דרכו" - עד "ובכן ויגד משה" וכו'. כמו כן אנחנו לא אומרים את הפיוט הארוך לפני קדשה.

מכריזים כהן, ולפני שהוא עולה אומרים את האקדמות עם הנגון המתוק והידוע שרבונו ז"ל הפליג במעלתו (שיחות הר"ן, סימן רנו).

אנחנו נוהגים לקרא ביום הראשון של חג השבועות בין מנחה לערבית את שטר הארוסין והתנאים, וביום השני - את הכתבה בין ישראל לאבינו שבשמים, שהצדיק הקדוש רבי ישראל נאג'רה זכר צדיק לכרחה חבר. שרים שירים יפים ומדברים מהעצות והחזוק של רבנו ז"ל.

(לכני ארץ ישראל שיש להם רק יום אחד חג; השנה כשנכנסים מהחג לשבת קדש - לא אומרים את כל קבלת השבת, מתחילים "באו ונצא לקראת פלה" וכו', ממזמור לדוד" וכו', "לכה דודי" וכו', "לא תבשו" וכו' וכן הלאה, ולא אומרים "בגונא").

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך מצליחים לזכור ולדעת היטב את הלמוד?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ח' כסלו, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

אם אתה רוצה להצליח בלמוד, אתה רוצה לזכור את הלמוד, וכשאתה מסים סימן בשלחן ערוך, מקצוע - לדעת את ההלכות ברור - תבקש מהשם יתברך על זה; בתפלה באהבת עולם בימות החל ובאהבה רבה - תעצר ותבקש: "ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיל וכו'". "והאר עינינו בתורתך" - תבקש בדמעות שהענינים שלך יוארו בתורה; במקום לשבת על סעיף אחד הרבה זמן ולהתעמק כל כך הרבה זמן - תתפלל ותבכה אל השם יתברך שתזכה לכתרה של תורה.

לך להתבודדות בכל יום בבקר, באמצע היום ובלילה, ותבקש הרבה על זה;
שתבין את התורה, ושתנקה ללמוד וללמד לשמר ולעשות.
תראה את המכתב לכל אברכי הפולל.

...

להשאר דבוקים אל רבינו ז"ל בחדר היכל הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו יאיר

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, הקדוש ברוך הוא עזר לי ובני הרב שמעון
שליט"א התארכ אומול למזל טוב עם בתו של ר' אברהם משה נרו יאיר. אומול
היה יומא דהלולא של בעל הייטב לב זכותו יגן עלינו ושל בעל התוספות יום טוב
זכותו יגן עלינו, גם בני החתן וגם הכלה - שניהם נכדים של בעל הייטב לב ובעל
התוספות יום טוב; יעזר השם יתברך שכלנו נזכה לנחת ושמחה אצל כלנו.

היום בערב יהיה השעור השבועי של ליל ששי. חשוב לבוא, חשוב להחזיק
עצמנו יחד עם תלמידי היכל הקדש, חשוב לשמע עוד פעם את העצות של רבנו
ז"ל, כפי שקבלנו ממוהרא"ש. בפרט עכשו בחדש אלול כשאנחנו כבר מתכוננים
לנסע אל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן - צריכים להתחדש מחדש לקיים את
העצות של רבנו; את זה אפשר לעשות רק אם מחזיקים את עצמנו בחבורת היכל
הקדש, חבורה של אמונה, חבורה של לחפש בעצמנו ובשני נקודות טובות.

תבקש מהשם יתברך (פייוט אקדמות): "קביעין בן תהוון, בהנהו חבורתא",
שתשאר מקשר אל רבנו ז"ל בחדר היכל הקדש, שלא תבהל משום דבר, שלא
תתקרב מאף אחד, שלא תתיחס לבלבולים וחלישות הדעת וכו'. רבנו אמר לר'
ליפא שהתקרב ולא הגיע יותר, לאחר מכן כשהוא הגיע רבנו אמר לו (חיי מוהר"ן,
סימן שטו): "תמה אני, איך משליכים חבורה אהובה וחביבה כזו".

רציתי לשאל אותך אם תוכל לקחת אתך חבילה קטנה של ספרים לאומן
בשביל המפיצים; אחלק את זה במוצאי שבת אחרי סליחות, אם אתה יכול לקחת

אחת או יותר - זאת תהיה עזרה גדולה למפיצים.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

בתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

להמשיך עם כל הדברים הטובים של חג השבועות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא ב', ח' סיון, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

בחסדי השם היה לנו חג נפלא, הייתי בקריה עם אנשי שלומנו, היה קבוצ

יפה מאד; נהנתי להיות שם בכל רגע ורגע.

עכשו צריכים להתחזק להמשיך את כל הדברים הטובים. בחג השבועות

התגעגענו מאד להשם יתברך ולתורה, עכשו אנחנו צריכים להמשיך בגעגועים,

להמשיך להתגעגע להשם יתברך, להתגעגע לתורה ולכל הדברים הקדושים.

העקר צריכים להתגעגע, לרצות ולקוות. כפי שרבנו ז"ל אמר על מחתנו, הרב

הצדיק מוואלטשיסק זכר צדיק לברכה, שבמשך ארבעים שנה הוא התגעגע

להגיע לארץ ישראל, וכאשר הרב מחמעלניק (גם הוא מחתנו של רבנו) שמע את

זה - הוא אמר: "מה צריכים להתגעגע? אם רוצים לנסע פותחים את הארנק,

לוקחים כסף ונוסעים".

כשרבנו שמע את זה הוא אמר: "המחתן מוואלטשיסק יגיע לארץ ישראל,

והמחתן הרב מחמעלניק - לא יגיע", כי העקר הוא להתגעגע, לרצות ולקוות.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

מפנין שיש ליהודים עזות, הם יכולים לזכות לקבלת התורה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהעלותך, י' סיון, שנת תשע"ז לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו, שזכינו לדעת מרבי כל כך גדול,
רבי שמחזק ומעודד אותנו בכל המצבים הקשים שלנו; רבי שמלמד אותנו לזכור
תמיד מהשם יתברך, ולדעת שהקדוש ברוך הוא מנהל את העולם.

רבנו אומר (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן מח): "צריכין להיות עקשן גדול בעבודת
ה'", מי שרוצה לעבוד את השם, צריך לדעת שאי אפשר להיות יהודי כשר אלא
אם הוא עקשן גדול; כי היצר הרע כל הזמן מפיל את האדם, ומכניס בו חלישות
הדעת, שהאדם יחשב כאילו הקדוש ברוך הוא לא צריך אותו. אבל כשאדם הוא
עקשן, הוא לא מרפה, אלא הוא תמיד חוזר אל השם יתברך, הוא יזכה סוף כל
סוף לכל הדרגות.

אנחנו עומדים עכשו אחרי חג שבועות הקדוש; (פיצה כה): "מפני מה נתנה
תורה לישראל, מפני שהן עזין", לכאורה יש להבין, מה הקשר בין קבלת התורה
לעזות? אלא מאי, אי אפשר לקבל את התורה אלא כשיש עזות. כלומר, שאפילו
שעובר על האדם מה שעובר, ומפילים אותו כל הזמן, בכל זאת הוא עקשן, והוא
חוזר אל השם יתברך; זה מה שחז"ל אומרים, שמפנין וליהודים יש עזות, הם
יכולים לזכות לקבלת התורה.

רבי נתן ו"ל אומר על מה שחז"ל אומרים (מנחות פו:): על הנר המערבי: "עדות הוא
לכל באי עולם, שהשכינה שורה בישראל", אומר רבי נתן שבמנוחה כתוב (במדבר ח,
ד): "וזה מעשה המנרה, מקשה זהב", מקשה מלשון עקשנות; שמה שהקדוש ברוך
הוא שוכן אצל עם ישראל, הוא כשיש מקשה זהב, כשלאדם יש עקשנות והוא לא
עוזב כלל, אלא הוא תמיד חוזר אל השם יתברך.

לכן אבקש ממך מאד, שתתחזק בכל הכוחות שלך, ותלך שלוש פעמים ביום
להתפלל, עם מנגן דיקא; מוהרא"ש זכרנו לברכה תמיד היה אומר, מי שרוצה
פרנסה, יתפלל תמיד במנגן, כי כשמתפללים במנגן יש דבר שבמנגן; אפילו
שהיצר הרע מכניס בך רגשות אשמה, וגורם לך לחשב שאף אחד לא צריך אותך,

בכל זאת תהיה עקשן ותלך לבית הכנסת.

תזהר מאד אף פעם לא לפגוע בשני, אפילו שיאמרו לך שזה לשם שמים, וזו מצוה, אל תפגע אף פעם ביהודי. אני מבקש ממך אחי, תברח מהמצוות האלו; רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א') כשאדם זוכה והוא לומד תורה, הוא נצול מהיצר הרע מהסוג הזה שמסית את האדם שזו מצוה לפגוע בשני.

חז"ל מספרים (בבא בתרא צא.) לבעז היו שלושים בנים ושלושים בנות, ובכל פעם שהוא חתן ילד הוא ערך שתי סעודות, סעודת ארוסין וסעודת נשואין, וכיחד הוא עשה לילדיו מאה ועשרים סעודות; היה לו חבר מנוח שלא היו לו ילדים, ובאחת מהמאה ועשרים סעודות הוא לא הזמין אותו, כי הוא אמר: "כודנא עקרה במאי פרעא לי", החמור העקר, במה הוא יכול לשלם לי, הרי אין לו ילדים, ממילא הוא לא הולך להזמין אותי בחזרה לשמחות, אומרים חז"ל: "וכלן מתו בחייו", כל ילדיו של בעז מתו בחייו כענש על שפגע בחברו.

הבן איש חי זכותו יגן עלינו אומר בספר שלו בן יהודע במקום, שבעז היה יהודי פשוט, והסבה שהוא לא הזמין את מנוח היתה לשם שמים, כי הוא לא רצה שהחבר שלו יקנא בתננות שהוא עורך כל הזמן; בכל זאת, היות והוא גרם צער לחברו, הוא נענש; רואים מזה כמה צריכים להזהר, לא להכאיב לחבר.

חז"ל אומרים (בבא מציעא נט.): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה", שאדם יזהר לא לפגוע באשתו, כי אשה בוכה מהר מאד, ויכולים לקבל עונש גדול. לכן תזהר לא להכאיב לאף יהודי, ובפרט לא לאשתך.

לרבי נתן היה תלמיד, שהיה עני גדול, ממש לא היה לו כלום בבית; פעם אחת מישהו אמר לרבי נתן שרחמנות גדולה על העני הזה, ענה ואמר רבי נתן: "רחמנות עליו? רחמנות על משה חנינעס (שהיה מתנגד גדול על רבי נתן), שיש לו הרבה כסף, והוא עסוק כל היום לאכול ולשתות, והוא לא יודע שעוד מעט יצטרכו לעזב את העולם, ויצטרכו לתת דין וחשבון על כל יום ויום; התלמיד שלי הוא לא מספן, כי כל היום הוא עוסק בהתבודדות ובשיעורים כסדרן שלו, ועוד מעט כשהוא יעזוב את העולם מצפה לו עולם יפה מאד."

רואים מזה שהמסכן הכי גדול הוא זה שלא לומד וזה שלא מתפלל. כפי שרבנו אמר (חיי מוה"ר, סימן שנד): "על שני כמות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקיימים את דברי. כי אני יודע שיהיה עת בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קיים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקיימים את דברי לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז".

לכן מאד אבקש ממך, איעצך, ויהי אלקים עמך; בכל מקום שאתה הולך קח אתך משניות קטן, וכשיש לך כמה דקות פנויות תחטף פרק משניות - כסדרן דיקא. אתה לא יכול לתאר לעצמך מה לימוד המשניות עושה לאדם; מוה"ר"ש זכרנו לברכה תמיד היה מתפאר, שפשרוצים לראות מיהו תלמיד היכל הקודש, שיסתכלו מי מסתובב תמיד עם משניות ביד.

כי תלמיד היכל הקודש אמת לא עסוק עם השני, הוא לא מחפש לעשות מחלקת, והוא לא מתערב אצל אף אחד. הוא יודע בתוכו שעוד מעט הוא יצטרך לחזור אל השם יתברך, ושם שום דבר לא יעזר, רק פרקי המשניות ודפי הגמרא שהוא חטף בכל יום, רק את זה הוא יקח אתו, כפי שכתב "ל אומרים (אבות ו, ט): "אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד".

רבי נתן אמר פעם: "את הכל אני יכול לצייר לעצמי, חוץ מהברוך הבא הראשון בקבר, את זה אני לא יכול לדמין". הודו להשם יתברך שזכינו שהיה לנו בדור שלנו את מוה"ר"ש זכרנו לברכה שתמיד שגן אתנו לחיות עם התכלית, ושנזכר שיש בית החיים, ויום אחד נהיה גוסס ומת.

מוה"ר"ש זכרנו לברכה תמיד היה מתאר איך נראית לוי'ה; האשה צועקת ובוכה: "בעלי, על מי עזבת אותי", הילדים בוכים: "אבא מי יתן לנו כסף? מי יתן אותנו?" ומוה"ר"ש תמיד היה אומר: "אבל אף אחד לא מרחם על הנפטר בעצמו", לוקחים את האדם ומכניסים אותו באדמה; החברה קדישא באים

ומכסים אותו בעפר וכולם הולכים הביתה, אף אחד לא חושב 'מה קורה עכשו בקבר...' מגיעים עכברי שדה ושאר חיות, תולעים ונחשים, ואוכלים את האדם, שאלו יסורים נוראיים לנפטר.

מגיע רבי נתן ואומר, גוף שלמד ליקוטי מוהר"ן התולעים בקבר לא יגשו לגוף הזה, אחר כך מגיע מוהרא"ש ואומר שגוף שאמר משניות התולעים בקבר לא יגשו.

אז אני שואל אותך אחי היקר..., למה שלא תצית למוהרא"ש ותאמר בכל יום כמה פרקים משניות? רק זה יציל אותנו - הן בעולם הזה והן בעולם הבא. אני מקווה שאתה נהנה בשאני כותב לך, ותדע שאני מחכה שתכתב לי בחזרה - אפילו כמה שורות; בכל פעם שאתה כותב לי אני ממש מחיה את נפשי. השם יעזור שתצליח בכל הענינים. יום טוב.

...

א - אהבת התורה

ילדיך יקבלו אהבה לתורה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ה' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו שאנחנו מקרבים אל רבנו; רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן שלב): "אני נהר המטהר מכל הכתמים"; אם מציתים לרבנו זוכים להטהר. עוד אמר רבנו (חיי מוהר"ן, סימן שנח): "שפכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש פשר ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוצה". אני מקווה שאתה לומד בכל יום את דף הגמרא. התחלנו בשבוע שעבר מסכת חדשה - מסכת עבודה זרה, מסכת נפלאה וממש חבל על כל יום שאתה לא לומד את הדף. הדף הוא החיים של היום, הדף הוא הנשמה של היום והשמירה הכי טובה לאדם.

חשוב מאד שתשתף את אשתך והילדים כשאתה מסיים מסכת, כי כל הבית משתנה כשרואים שהאבא לומד. גם אשתך תעריך אותך יותר, היא תשמח שאתה לומד תורה, והילדים שלך גם ילמדו תורה בזכות זה, כי תחקק בלבם אהבה לתורה הקדושה.

ילדים אוהבים סעודות; מסיבות, אוכל, שתייה, ממתקים וכו'. אם עושים עסק מהלמוד - זה מכניס בהם חשק לתורה הקדושה, נחרט במח שלהם שללמד זה דבר טוב, דבר נעים; זה יגרם שהם ירצו ללמוד ולסיים מסכת אחר מסכת.

אברך מספר לי שפכל פעם שהוא עושה סיום או שהילדים שלו מסיימים מסכת בש"ס הם עושים מסבה בבית, עורכים יפה את השלחן וכו' ומחלקים ממתקים לילדים. בכל פעם שיש סיום בבית נהיה ממש חג לילדים, השכנים שואלים: "מה החג אצלכם?" והילדים עונים: "אבא שלנו עושה סיום", אבל ילדי השכנים אומרים להם: "אף פעם לא שמענו מילה כזאת 'סיום'". רואים כמה חשוב לעשות עסק מלמוד התורה, שהילדים הקטנים כבר ידעו מהעריסה תורה מהי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ב - ברכת התורה

רבנו של עולם תמתיק לי את התורה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת יתרו, י"ח שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אשריך - ילד בן תשע, שהתחלף ללמוד משניות!

הזוהר הקדוש אומר (פי תצא רעז): "מארי משנה, דאינון מלאכי השרת ממש",
כל אלו שלומדים משניות נהיים כל כך טהורים וקדושים ממש כמו מלאכים,
"ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, על בר נש אי יהא כמלאך יי צבקות תורה יבקשו
מפיהו, ואי לאו לא יבקשו תורה מפיהו", כל אלו שלומדים משניות נהיים כמו
המלאכים הקדושים שמשרתים את השם יתברך וזוכים ללמוד תורה עם יהודים
אחרים וכו'.

כשמתחילים ללמוד לא מרגישים מיד את מתיקות התורה, לא מבינים מיד
בהתחלה מה שלומדים; צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שיזכו להרגיש את
מתיקות התורה, ולהבין מה שלומדים.

רבנו ז"ל ספר על שנות ילדותו (שבחי הר"ן, אות ח), "וספר שכל למודו בא לו
ביגיעה גדולה, כי בתחלה היה לומד משניות ולא היה מבין למודו, והיה בוכה
הרבה לפני השם יתברך שיאיר עיניו, והיה בוכה כל כך עד שזכה שיוכל
ללמוד משניות, וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין גם כן, והיה בוכה
ובוכה גם כן הרבה מאד עד שזכה להביןם". היה לו מאד קשה ללמוד כשהוא
היה צעיר, הוא למד משניות אבל הוא לא הבין מה שהוא לומד, מה הוא עשה?
הוא בכה הרבה מאד אל השם יתברך שהוא רוצה לזכות להבין, כל כך הרבה
כיתי להשם יתברך - אומר רבנו - עד שזכיתי ללמוד ולהבין משניות. אחר כך

למד רבנו ספרים אחרים ולא הבין מה שהוא לומד, אז הוא שוב בכה הרבה אל השם יתברך שיזכה להבין, עד שהשם יתברך עזר לו שהוא הבין כל מה שהוא למד.

בכל בקר כשאתה אומר את ברכת התורה תבקש מהשם יתברך: "והעריב נא ה' אלקינו את דברי תורתך, רבנו של עולם תעשה שהתורה תהיה לי מתוקה, אני רוצה להרגיש טעם בתורה, אני רוצה להבין את הלמוד", כך תזכה להבין ולהרגיש את הקדושה שטמונה במשניות. תמשיך הלאה בדרך הטובה שלך, כך תגדל צדיק גדול.

...

ג - גדלות התורה

אל תלך לישן לפני למוד דף הגמרא

בעזרת ה' יתברך - אור ליום ג' בהר, ט"ז איר, ל"א לעמר, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

הודו להשם יתברך אני יושב עכשיו בשדה התעופה, עוד כמה דקות אני עולה למטוס; אנחנו נוסעים להלוילת ל"ג בעמר, להיות במירון אצל ציון התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, אם ירצה ה' אתפלל עבורך.

מאד אבקש ממך, אל תלך לישן לפני למוד דף הגמרא, זה העתיד שלך. רק אם לומדים את הגמרא הקדושה - יש עתיד, כי אם לא - נסתפים; יש מבול ברחוב, חייבים להתגונן, להתחבא - בתוך התורה הקדושה; אין עוד דבר שמציל את היהודי - רק התורה הקדושה.

אין דף אחד בזהר הקדוש שלא כתוב שם על המעלה של מי שלומד תורה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ד - דְּבִיקוּת בַּתּוֹרָה

אל תעבד כְּדֵי שִׁיחִיה לָךְ כֶּסֶף לְלַכֵּת לַחֲפָשָׁה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פָּרַשַׁת חֻקַּת בָּלָק, ט' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר

אֶתְמוּל בְּעֶרֶב אַבְרָךְ מִהִקְרִיָּה הַזְמִין אוֹתִי לְבֵיתוֹ לְסִיּוּם שֶׁל מֵאָה וְאַחַת פְּעָמִים שֶׁשָּׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה; יִשְׁבְּתִי בְּסִיּוּם וְכָל כֶּךָ נִהְנְתִי, קִבַּלְתִּי כּוֹחוֹת חֲדָשִׁים. אֶמְרָתִי בְּסִיּוּם, אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים אוֹתִי כָּל הַזְמָן 'אֵיפֹה הִקְרִיָּה?' מִחֲפָשִׁים לִרְאוֹת מִשְׁהוּ; מֶה שִׁיף לְהִרְאוֹת? מֶה שִׁיף לִרְאוֹת? עֲצִים יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם; פֹּה הִקְרִיָּה! הִקְרִיָּה הִיא לִרְאוֹת אֲבָרְכִים שְׁעוֹבָדִים בְּפָרֶךְ לְהִבִּיא פְּרִנְסָה וְהֵם דְּבוּקִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, דְּבוּקִים לַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

בְּסִיּוּם הַשְׁתַּתְּפוּ הַסָּבִים, גַּם הָרַב רַבִּי דְּנִיָּאל שְׁלִיט"א. הִיָּתָה לָנוּ שִׁיחַת חֲבָרִים יָפָה, עַל הַמַּתָּנָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ בַּחֲדָר שֶׁל הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, יֵשׁ לָנוּ אֶת דְּרָךְ הַלְמוּד (הַמְּבָאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו), אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּכָל מְקוֹם שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים; בְּעִיר, בְּקוֹנְטָרִי, לֹא מִשְׁנָה אֵיפֹה נִמְצָאִים, רַחֲמָנוּת עַל אֱלוֹ שְׁאִין לָהֶם אֶת דְּרָךְ הַלְמוּד; בְּכָל רִגְעַ יֵשׁ תְּרוּץ אַחֵר לָמָּה לֹא לְלַמֵּד, וְהָאֲבָרְכִים וְהַבְּחוּרִים בְּקוֹנְטָרִי מִחֲפָשִׁים אֵיזָה עֵץ לְלַמֵּד לִידוֹ, אַחֲרֵי כֵּן דְּקוֹת גּוֹרְרִים אֶת הַשְּׁלֵחָן לְמְקוֹם אַחֵר, עַד שֶׁמִּחְלִיטִים 'אוּלֵּי אֵלֶיךָ לְקוֹנְטָרִי אַחֵר?' הוֹלְכִים מִפֹּה לְשָׁם, מִפֹּה לְשָׁם, וְכֵן חֲחִיִּים עוֹבְרִים בְּלִי לְסִיּוּם אֶפִּילוֹ פֶּעַם אַחַת שֶׁשָּׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, פֶּעַם אַחַת ש"ס, וְאַפִּילוֹ לֹא מִסְכָּתָא אַחַת.

עוֹד דָּבָר יָפָה הִיָּה לִי אֶתְמוּל, אִשָּׁה מִהִקְרִיָּה כּוֹתֶבֶת מִכְּתָב שֶׁהִיא סִימָה אֶתְמוּל בְּפֶעַם הַמֵּאָה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים; זֶה הִיפִי שֶׁל הַמְּקוֹם הַזֶּה, זוֹ הִקְרִיָּה; לִרְאוֹת אֵיךְ חֲיִים עִם הַתְּכָלִית, חֲיִים בְּנִח, לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַבֵּית שְׁלוֹ, אֶת הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלוֹ, שׁוֹזְרִים אֶת זֶה בְּיַחַד עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; הַבְּעֵל עִם הַמִּשְׁנִיּוֹת וְהָאִשָּׁה עִם הַתְּהִלִּים, הַבְּעֵל עִם הַטְּלִית וְהַתְּפִלִּין וְהָאִשָּׁה בְּגִדוּל הַיִּלָּדִים בְּאַמּוּנָה, בְּשִׂמְחָה.

אֲנִי מְקוֹה לְהַתְּחִיל כְּכֹר אֶת שְׁעוּרֵי הַהִתְחַזְּקוֹת בְּכָל עָרֵב; בְּנִתִּים הַמְּקוֹם עוֹד

לא מוכן, אני מקנה להשם יתברך, שהיום או מחר - כבר יתקיימו השעורים היומיים בכל ערב בשעה שמונה וחצי.

על תעבד מעבר לכוחותיך כדי שיהיה לך כסף ללכת לחפשה, לנות מהעבודה הקשה; תחלק את החפשה לקצת בכל יום, אחרי השעה חמש או שש - לך הביתה לחפשה, אתה לא צריך לחלק את הילדים, לחפש טובות מאחרים; תשאיר את הילדים אתך, תדבר אתם, תקשיב להם; לספורים, לחכמות שלהם, וקח לך חפשה; קח את המשניות שלך, שב תחת העץ ותאמר פרק אחר פרק, וכשאתה רוצה לנות - תדבר כמה מלים אל השם יתברך, תודה ותהלל, וכשאתה כבר רוצה לנות מההתבודדות - תחזור למשניות ולגמרא.

היום בבקר הייתי בבית המדרש אשר בנחל, יצקו את המקנה. המורה צדק עם אברכי הפולל שלמדו היטב הלכות מקנאות היו שם ודאגו שהכל יהיה כשר וישר, האברכים יצקו את זה, אני כבר לא סופר באיזה מספר מקנה אוחזים.

בבקר יש שעור למטה ביער אצל הבחורים, לומדים ביחד דף גמרא; זה כזה תענוג, כזה טעם; תלמד גם אתה דף גמרא, אפלו רק לומר את המלים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ה - התמדת התורה

חמשים פעם ששה סדרי משנה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצונה, ה' אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד אהובי ... גרז יאיר, ברסלב ליבערטי

קבלתי בערב שבת את ההודעה שלך שסימית בפעם החמשים ששה סדרי משנה. אני כל כך שמח, אני רווה כל כך הרבה נחת לראות איך שאתה לומד בהתמדה; אתה ממשיך עכשו אחרי החתנה, אתה ממשיך ללמד בהתמדה - כמו בתור בחור בשיבה.

מה אומר לך, אני נזכר כשהיו אומרים למוהרא"ש על סיומים - ה'ה

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר לִי: "אֵין לָנוּ בָמָה לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאַף מְקוֹם"; בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים
שְׁלוֹמֵי־דַיִם בְּכוֹז הַתְּמִדָּה, לְמִרוֹת שְׁעוֹבָדִים, וְעוֹזְרִים בְּבֵית - עִם כָּל זֶה חוֹטְפִים
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, דְּפִים גְּמָרָא וְכו' וְכו'.

הִבָּה נִרְקָד: "אַשְׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמָה נָעִים גּוֹרְלָנוּ אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ!"

...

ו - וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ

כְּשֶׁאַתָּה לוֹמֵד, תּוֹצִיא בְּפִיךָ אֶת הַמַּלִּים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּ מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּתְחַזֵּק עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן שְׁלֵף; אֲפִילוֹ שֶׁקָּשָׁה לָךְ - בְּכָל זֹאת תִּמְשִׁיךְ עִם
זֶה. כָּךְ זֶה כְּשֶׁעוֹבָדִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בַּהֲתַחֲלָה מְרֻגְּשִׁים שֶׁזֶה קָשָׁה, אֲבָל עִם
הַזְמָן זֶה נִהְיָה כָּל כָּךְ מְתוֹק וְטָעִים, כְּכֹר לֹא רוֹצִים כָּלוּם, כְּכֹר לֹא צָרִיכִים כָּלוּם;
רוֹצִים רַק לְהַשְׁאִיר עִם הַטַּעַם שֶׁל הַלְמוּד וְהַתְּפִלָּה.

כְּשֶׁאַתָּה לוֹמֵד - תּוֹצִיא בְּפִיךָ אֶת הַמַּלִּים. רַבֵּנוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְמוֹד, סִימָן

טז): "הַלּוֹמֵד בְּקוֹל רֵם מֵאַרְיֵה יָמִים, וְתִלְמוּדוֹ מִתְקִים בִּידוֹ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

ז - זְכוֹרֹן הַתּוֹרָה

גִּדְּל הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁתָּ בַּחוּקוֹתַי, כ"ג אֲיִיר, שְׁנַת תשע"ט לְפָרֹט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָאֵד אֲבָבְשׁ מִמָּךְ אַחֵי יְקִירֵי אַהוּבֵי חֲמִדַת לְבָבִי; אַל תִּתְפַּלֵּל בְּבֵית בִּיחִידוֹת

אֵלָא לָךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּף תִּגְרֹם שְׂמִיחָה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם.

חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (בְּרָכוֹת ו:): "בְּשַׁעֲהָ שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא מֵצָא בָּהּ עֲשָׂרָה, מִיָּד הוּא פּוֹעֵס, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נ, ב): 'מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ, קָרָאתִי וְאֵין עֹנֶה', רוֹאִים מִזֶּה שֶׁגַּם לְהִפָּךְ, כְּשֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְגִיעַ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְרוֹאֶה שֶׁמִּתְפַּלְלִים בְּמִנְיָן, יֵשׁ לְהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת רוּחַ מִזֶּה.

כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים בְּמִנְיָן הַתְּפִלּוֹת מִתְקַבְּלוֹת - לֹא מִשְׁנֵה אֵיךְ מִתְפַּלְלִים, כְּפִי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (בְּרָכוֹת ז:): עַל הַפְּסוּק (תהלים סט, יד): "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לָךְ ה' עֵת רְצוֹן", "אֲמַתִּי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצָּבוּר מִתְפַּלְלִין", אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, לָךְ בְּכָל יוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מִנְּחָה וְעֶרְבִית בְּמִנְיָן.

אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה תִּקְפִּיד עַל פֶּת שְׁחֲרִית; אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵינוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב מֵאֲדָּמָה מְקַפִּידִים לֶאֱכֹל פֶּת שְׁחֲרִית מִיָּד אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה. כִּי רַבְּנוּ אוֹמְרִים (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת כַּעֲס, סִימָן יז): "סִגְלָה לְכַעֲס, שִׁיאֲכַל פֶּת שְׁחֲרִית", עוֹד אוֹמְרִים רַבְּנוּ (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת לִימוּד, סִימָן מח): "עַל יְדֵי פֶת שְׁחֲרִית תִּלְמִידוֹ מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְזוֹכֶה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד", פֶּת שְׁחֲרִית הוּא סְגוּלָּה שְׁיֻכְלוּ לְלַמֵּד, וְיִזְכְּרוּ אֶת הַלְמוּדִים וְיִצְלִיחוּ לְלַמֵּד לְתַלְמִידִים; אֲזַי תִּקְפִּיד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְטוֹל יָדִים בְּכָל בִּקְרָתִיכָּה אַחֲרֵי שְׁחֲרִית וּתְבַרְךָ מִתּוֹךְ בִּרְכוּן, שְׂזוֹ סְגוּלָּה לְעִשְׂרֵי יָמֵינוּ.

זֶה נִרְאֶה לָךְ דְּבָרִים פְּשׁוּטִים אֲבָל זֶה אֲצֵל רַבְּנוּ עֵיקָר הַיְּהוּדוֹת; אִם תִּצְיֵת לָזֶה תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת צָדִיק גָּדוֹל.

מִחֵר אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם יִהְיֶה כְּנוּס לְנָשִׁים, תִּרְאֶה לְהַשְׁאֵר בְּבֵית כְּדֵי שְׂאֲשֻׁתָּךְ תּוֹכֵל לְבֹא לְהִתְרַעֵן.

אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ מִזְמָן לְשְׁלוֹחַ לְאוֹמֵן; אִם אֶתָּה יָכוֹל לְעֻזּוֹר לִי, צוּר קֶשֶׁר עִם הַבְּחֹר ... גֵּרֹו יֵאִיר שְׂיִתָּן לָךְ צ'ק.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

ח - חיים של תורה

עם התורה זוכים לחיים טובים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פ'רשת קרח, כ"ז סיון, שנת תשע"ח לפ'רט קטן
לקבוד ... ג'רו יאיר

קבלתי את מכתבך בערב שבת.

החייתי את נפשי עד מאד לשמוע שא'תה מתחזק עם דברי רבנו, וא'תה ממשיך
ללמוד בכל יום קצת תורה א'תה כותב שא'תה עומד לסים בפעם השניה ש'שה סדרי
משנה, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא !

בתורה טמון כל הטוב ; אם לומדים את התורה הקדושה זוכים לחיים טובים,
נשמרים מכל רע.

ממש החיית אותי עם המלים הספורות שכתבת לי, כי כבר עשר שנים שהשם
יתברך נתן לי את הזכות ללמוד עם תלמידים, וכששומעים מאב'רכים איך שהם
מתחזקים, אפילו שעובדים קשה להביא פרנסה - בכל זאת לומדים בכל יום קצת
חומש, מ'שניות וכו' ; מתחזקים עם כל הדרשות ששמעו בשנות הנעורים ב'שיבה,
זה נותן כח להמשיך ללמוד עם תלמידים חדשים.

יתן לך השם יתברך שפע, שתזכה להקים בית יפה ב'יחד עם אשתך תח'י,
אמן.

...

ט - טיב התורה

תורה זה הדבר היחיד שנותן א'שר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פ' בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט לפ"ק
לקבוד ... ג'רו יאיר

אני מקנה להמשיך לכתב לך בכל יום קצת חיזוק ועצות מרבנו ו"ל ; עכשו
אני מאד טרוד, הן כי אנחנו מתחילים ביום ראשון הקרוב את השנה האחת עשרה

שֶׁל הַיְשִׁיבָה וְגַם צְרִיכִים לְסַדֵּר עֲכָשׁוֹ אֶת כָּל הַכֹּתוֹת שֶׁל הַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, אֲצִלְנוּ הַיְלָדִים עוֹלִים לְמַלְמֵד הַחֲדָשׁ אַחֲרֵי סוּפוֹת - אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּיוֹם רִאשׁוֹן הַקָּרוֹב; לִכֵּן אֵין לִי עֲכָשׁוֹ זְמַן לִכְתֹּב לָךְ מִכְתָּבִים אֲרָפִים.

בְּרָצוֹנִי לְחֻזַּק אוֹתָךְ אִם עוֹד לֹא הִתְחַלַּת לַעֲבוֹר עַל פְּרִשְׁת בְּרִאשִׁית שֶׁתְּחִיל הַיּוֹם לַעֲבוֹר עַל הַפְּרִשָּׁה; עֲכָשׁוֹ סִימְנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּכְבֹּר מִתְחִילִים עוֹד הַפַּעַם אֶת הַתּוֹרָה.

מוֹהֲרָא"ש אָמַר בְּשֵׁם אָבֹא שְׁלוֹ - הָרַב מְטוֹקֵאֵי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה שֶׁפְּשַׁמַּחַת תּוֹרָה עוֹשִׂים הַגְּבֻהָה הַפּוֹד וּמִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת הַהַגְבָּהָה רוֹאֶה יְרִיעַת קָלָף רִיקָה, לְהִרְאוֹת לְאָדָם שֶׁלֹּא יַחֲשֹׁב שֶׁמִּפְּנֵי שֶׁהוּא סֵיִם חֲמִשָּׁה חוּמֵשֵׁי תּוֹרָה הוּא כָּבֵד לֹא צָרִיךְ לְלַמּוֹד, לִכֵּן מֵרָאִים לוֹ: 'תִּרְאֶה הַקָּלָף רִיק, צְרִיכִים לְהִתְחִיל עוֹד פַּעַם לְלַמּוֹד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה'.

אִם אַתָּה תִּלְמַד תּוֹרָה תִּהְיֶה מְרַצָּה; שׁוּם דְּבָר בַּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לָתֵת שְׂבִיעוֹת רָצוֹן לְאָדָם, רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. לִכֵּן עֲכָשׁוֹ הוּא הַזְּמַן הַנִּכּוֹן לְהִתְחַדֵּשׁ לְהִתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; בְּפֶרֶט שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אֶת 'סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד' שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁאוּמֵר שֶׁאֲפִילוֹ שֶׁלֹּא מְבִינִים אֶת הַלְמוּד שֶׁיֵּאמְרוּ אֶת הַמִּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (כַּמְבָּאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו).

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

י - יִשְׂרָאֵל וְאוֹרֵיתָהּ

לְסַמֵּךְ מ"ם אֵין שְׁלִיטָה עַל יְהוּדֵי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה

בַּעֲזֶרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מֵר-חֶשְׁשׁוֹן, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן לְכַבֹּד ... נִרְוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְקַנֶּה שְׁאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת דֶּךְ הַגְּמְרָא; חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (מִכּוֹת יב), שֶׁלּוֹשׁ טַעֲוִיּוֹת יַעֲשֶׂה הַיֹּצֵר הָרַע כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבוֹא כְּשֶׁהוּא יִרְאֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה לְשַׁחוֹט אוֹתוֹ - הוּא יִבְרַח לְ'בִצְרָה' כִּי הוּא יַחֲשֹׁב שֶׁזֶּה

'בְּצֶר' אחת מערי המקלט ששם אפשר להנצל ממיתה, הטעות השניה שהוא יעשה - הוא יחשב שגם מזיד יכול לברוח ולהנצל ממיתה, אבל האמת היא שערי מקלט עוזרות רק לשוגג, הטעות השלישית שהוא יעשה - הוא יחשב שערי מקלט עוזרות גם למלאך, בעוד שזה עוזר רק לאדם ולא למלאך.

הצדיק הקדוש בעל הישמח משה שואל (ישמח משה, פרשת וזאת הברכה): "איך יתכן שהסמ"ך מ"ם יעשה שלוש טעויות, הוא הרי שומע בכל שבת ששרים בזמירות 'בבואו מאדום חמוץ בגדים וכו'" שם מפרטים את כל שלוש הטעויות שהוא עומד לעשות, אז הוא כבר יודע מה לא לעשות? "אומר בעל הישמח משה, "חייב להיות, כשיהודי שר זמירות הקדוש ברוך הוא מגרש החוצה את הסמ"ך מ"ם כדי שלא ישמע שמספרים את הטעויות שהוא עומד לעשות"; רואים מכאן כמה חשוב אצל הקדוש ברוך הוא כשיהודי שר זמירות, שהקדוש ברוך הוא מגרש את הסמ"ך מ"ם, ואם הסמ"ך מ"ם לא נמצא שם הרי שאז זה זמן מאד קדוש.

לי קשה, למה הישמח משה מקשה רק על זה, שהסמ"ך מ"ם שומע ששרים זמירות והוא ישמע שמספרים את הטעויות שלו וכו', הקשיה הזו היא הרי לא רק בזמירות, אלא בכל פעם שיהודי לומד את הגמרא (מכות יב) ששם מפרטים את שלוש הטעויות שהסמ"ך מ"ם עומד לעשות הרי הסמ"ך מ"ם שומע את זה, למה הישמח משה מקשה על הזמן ששרים זמירות? אלא כשיהודי לומד תורה בודאי שאין לסמ"ך מ"ם שום שליטה עליו, כי הגמרא שורפת את כל הקליפות, כפי שרבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד); ממילא זה כבר בכלל לא קשה, כי הוא לא יכול לגשת ליהודי שלומד תורה, הקשיה היא רק בזמירות שבת שנוראה שזה לא תורה.

הכל הסמ"ך מ"ם ירשה לעשות - רק לא לפתוח את הגמרא הקדושה; מאד אבקש ממך, יקירי ..., תתחיל היום את דף הגמרא (הדף הימי הוא מכות יב), אתה תרגיש טעם אחר בחיים; ימיד לא יהיו ריקנים, החיים שלך לא ימאסו לך, אתה תרגיש טעם בכל מה שאתה עושה.

אדם שלומד בכל יום דף גמרא זה ענין אחר לגמרי; אל תסתכל אם אתה בן

מבין או שאמה לא מבין, אמה תצית לרפנו, תאמר דף גמרא בכל יום והחיים ילכו
לך יותר בקלות.

ראה לשיר זמירות שבת; הילדים שלך יזכרו את זה במשך כל ימי חייהם.
כל כך חשוב אצל השם יתברך כשיהודי שר זמירות, עד כדי כך שהקדוש ברוך
הוא מגרש מהבית את הסמ"ך מ"ם, כפי שהישמח משה הקדוש אומר (פנ"ל).
שבת שלום.

...

כ - פבוד התורה

לשתף את הילדים בעשיית המצוות; הכרת הטוב היא המדה הכי יפה
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי א', י"ג ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

היום בערב בודקים את החמץ. על פי הלכה אסור לעשות שום דבר
מהשקיעה; אסור ללמוד ואסור לאכול לפני שבודקים את החמץ. תהיה מחשב
להיות בזמן בבית כדי שתוכל לקיים את מצוות בדיקת חמץ, בפרט שיש לך ילדים
אתה צריך ללכת הביתה לבדוק את החמץ אתם, שהם יראו איך אתה בודק את
החמץ.

בכלל תדע שכל דבר שעושים עם הילדים, משתפים אותם בתוך זה, הם
שתפים להכנות המצוה, זה נכנס להם לעצמות וכשהם יתבגרו הם גם יקיימו את
כל מצוות. אל תחשוב שיש לך זמן לחגוג אותם אחר כך כשהם יתבגרו, אלא
עכשו כשהם עדיין צעירים, כשהם עדיין רוצים להיות שתפים - זה הזמן לחגוג
אותם.

כשאמה הולך למכור את החמץ אצל הרב לך אל מורה ההוראה שאליו אתה
הולך כל השנה ואל תשפח לתת לו משהו לכבוד החג; אנשים לא קולטים שמו"ץ
עובד קשה כל השנה שלא על מנת לקבל פרס, מפריעים בכל הזמנים וכו'; כל

אחד חושב: "יש לי שאלה חשובה, אני חייב להפריע לרב באמצע האוכל, אני חייב להעיר את הרב באמצע השינה וכו' וכו'", כולם רוצים רק דקה אחת. אני זוכר בתור ילד אצל אבי שליט"א היו מגיעים כל היום לשאול אותו שאלות; הוא היה חוזר הפיתה והתחיל לאכול ארוחת ערב, כל כמה דקות דפקו בדלת: "הרב נמצא?" אבא שלי יצא לדבר אתו, וכרגע שהוא שוב התחיל לאכול דופק עוד אחד: "הרב נמצא?" וכך היה בכל סעודות שבת, תמיד הגיעו אנשים לשאול את השאלות שלהם. אם ענו שהרב לא יכול לגשת, התחנן הדופק: "זו שאלה חשובה, שאלה של פקוח נפש" כשהרב שומע את זה הוא לא יכול להיות רע, והוא יוצא עוד הפעם לדבר; לכן חשוב להודות ולהראות הכרת הטוב.

גם כשאיתה הולך אל הוריה או אל הורי אשתך תמיד תגיד תודה, זו המדה הכי יפה. אני תמיד אומר לצות במוסד: "כשהורים מבזים אתכם, שזה לא יכאב לכם כי זו הבטיחה שלהם, וכשאומרים לכם תודה זה גם לא קשור אליכם, כי זה מראה שההורים הם אנשים טובים ומתוקים"; תבקש מהשם יתברך שתמיד תחיה עם הכרת הטוב כך תזכה לכל טוב.

הכרת הטוב היא המדה הכי יפה שיש; כשאדם מכיר טובה למישהו שיצא מגדרו לעזור לו זה סימן שהוא אדם עדין. לכן תמכר את החמץ שלך אצל הרב שפוסק על השאלות שלך כל השנה ותן לו משהו לכבוד החג.

גם כל השנה תדבר אליו ועליו במדה הכי גדולה של דרך ארץ; חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת כג:): רבא אומר: "דרחים רבנן הוי לה רבנן רבנן", מי שאוהב תלמידי חכמים יזכה לבנים תלמידי חכמים, "דמוקיר רבנן הוי לה חתונותא רבנן", ומי שמכבד תלמידי חכמים יזכה לחתנים תלמידי חכמים, מי כשאדם מעריך תלמיד חכם ומדבר יפה על תלמידי חכמים בניו יהיו תלמידי חכמים והבנות גם ירצו בעלים תלמידי חכמים, אבל כשהילדים שומעים יומם ולילה שעושים צחוק מפל תלמידי החכמים, למה כבר אפשר לצפות שהם יגדלו...

קח אתך את בנך הבחור ... גרו יאיר כשאיתה הולך למכור את החמץ; שיראה איך מכופפים את הראש ושואלים את הרב איך לנהג, כך גם הוא ילך אחרי

החתונה לשאול את השאלות שלו וכו'. אף פעם לא אשכח כשהייתי ילד ואבא שלי לקח אותי כשהוא הלך לשאול את השאלות שלו את הרב מדעפריצין זכרנו לברכה, כך נשאר לי בזכרון אותו גאון גדול מילדותי.

יעזר השם יתברך שנוצרה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.
חג שמח.

...

ל - לימוד התורה

במקום להתנבח, תחטפו עוד משנה, עוד דף גמרא

בעזרת ה' יתברך, יום ג' פרשת בשלח, י"ג שבט, שנת ה'תשפ"א
לכבוד החברים היקרים, אנשי שלומינו מבני ברק, ה' עליהם יחיו
חמשה עשר בשבט הוא יום ההלדת של רבי נתן; אנשי שלומינו היו מתכנסים עם
רבי נתן לעשות סעודה, להודות להשם יתברך על המתנה שיש לנו תלמיד כזה
רבי נתן.

בדרך כלל לא עושים עסק מיום ההלדת אצל יהודים, זה בגלל שלא יודעים מה
יהיה עם האדם, אולי הוא יחריב את העולם, אולי הוא יזיק לעולם. חכמינו זכרונם
לברכה אומרים (שמות רבה מח, א) על הפסוק (קהלת ז, א): "טוב שם משמן טוב, ויום
המות מיום הולדו"; אומרים חכמינו הקדושים, משל לשפיינה שנוסעת מהנמל
מלאה בסחורה, אז לא מריעים עם חצוצרות, כי לא יודעים אם הספיינה תגיע או
לא, אבל כשרואים שהספיינה מגיעה בשלום לנמל, אז מגיעים עם חצוצרות,
מריעים ושמחים בשמחה גדולה.

אותו דבר כשאדם נולד, עוד לא יודעים מה יהיה אתו, אם הוא יוסיף לעולם או
להפך, לכן לא עושים יום הולדת, מה שאין כן ביום השנה, כן עושים עסק ועשים
סעודה, אבל צדיק שמאיר את העולם - מודים להקדוש ברוך הוא על היום
שהצדיק ירד לעולם.

אתם כלכם מקרבים חדשים, לכן אבקש ממכם מאד, תזהרו שלא יטעו אתכם; אני רוצה שתדעו מה היה העקר אצל רבינו.

רבינו כותב לחתנו (מכתבי רבינו ז"ל בתחלת ספר עלים לתרופה, מכתב ב): "בקשתי מאהובי חתני, שתלמוד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עקר, רק את האלקים ירא, כי זה כל האדם", מהמכתב הקטן הזה שרבינו כתב לחתנו ר' יוסקא, רואים מה רבינו רוצה מאתנו; רק תורה, תפילה ויראת שמים, רבינו רוצה שנלמד, שיהיו לנו שיעורים בכל התורה כולה.

כך היה בכל הדורות, חסידי ברסלב למדו בהתמדה רבה; כשלומדים על סדר דרך הלמוד של רבינו (מבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) אז לומדים הרבה מאד, תמיד ידעו שאלה שלומדים הרבה דפי גמרא - הם חסידי ברסלב. רבי נתן כותב במכתב (עלים לתרופה, מכתב קעד): "גם פה נמצא מתנגד אחד, שבנו התחיל קצת להתקרב לאנשי שלומנו, ולמד הרבה גמרא ופוסקים, ועתה, מכריחים אותו אנשי בליעל, המכנים עצמם בשם חסידים, ומונעים אותו בעל כרחו מללמד גמרא ופוסקים, ואומרים שטוב יותר לדבר עמהם, ואביו צעק על בנו הנ"ל, אני נותן לך לאכל על מנת שלא תלמד רק דף גמרא אחד בכל יום, לא יותר! כי מי שלומד כל היום הוא ברסלב וכו'", אומר רבי נתן לשון נוראה: "הכלל, שאין המתנגדים עומדים למנע מללמד ספרי רבינו וזכרנו לברכה, רק פנימיות פונת הרע שבלבם הוא לבטל מישראל כל התורה כלה, כי ידוע לכם מעשי בני הנעורים, בפרט בדור הזה, ואין שום הצלה כי אם על ידי התורה, ואין מי שיכניס למוד התורה וקיום התורה בעולם כמו אדוננו מורנו ורבינו וזכרנו לברכה, על ידי אמתת דרכיו הקדושים שגלה על ידינו, ובספרי הקדושים".

מי שמצית לרבינו ולומד על סדר דרך הלמוד שרבינו נתן לנו, זוכה תוך זמן קצר לסיים את כל התורה כולה; רבינו אמר (שיחות הר"ן, סימן יט): "נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד כך וכך, בכל יום ולא יעבר, וכיוצא", רבינו מאד רצה להכניס באנשים שילמדו בכל יום ורבינו אמר (שם): "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך,

עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום; ואם יעשו להם חוק קבוע וחיוב חזק ללמוד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד".

כשרבינו אמר את השיחה הזאת שאל אותו רבי נתן אם הפונה גם על אחד שנפל בפגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אז רבינו גער בו ואמר: "וכי אתה יודע גדל מעלת התורה הקדושה, הלא עסק התורה הוא הגדול במעלה" (חיי מוהר"ן, סימן תקעג); רואים מכאן שרבינו רצה שילמדו, כי התורה היא העצה להתקרב אל השם יתברך.

לצערנו בברסלב עצמה עושים צחוק מסדר דרך הלמוד; מדברים מדברים טפלים, מספרים שיחות מזקנים וכו' וכו', אבל בהיכל הקודש השיחה הזאת היא מהעקרם בחסידות ברסלב.

מאד אבקש ממכם, אל תתנכחו עם אף אחד; במקום להתנכח תחטפו עוד משנה, עוד דף גמרא.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מ - מתיקות התורה

לזכות להגיש מתיקות התורה, לא הולך כל כך מהר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פגשת במדבר, ב' סיון, מ"ו לעומר, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תתאזר בסבלנות, זה לא הולך ברגע אחד; לזכות להגיש מתיקות התורה - זה לא הולך כל כך מהר, צריכים ללמד הרבה בלי הרגשה - עד שזוכים להרגיש את מתיקות של התורה הקדושה.

חזק ואמץ, תמשיך עם השעורים בסדרן שלך. כמו כן תלך כל יום להתבודדות; תחפש מקום ריק שאתה יכול להתבודד שם, תבקש מהשם

יתברך שיראה לך את מתיקות התורה, שתזכה להרגיש את ערכות ומתיקות התורה.

כמו כן תספור להשם יתברך כל מה שעובר עליך; תדבר אליו כדבר איש אל רעהו, כמו שמשיחים את הלב לחבר אמת, תדבר אליו בשפה שלך, תדבר אליו דבורי אמת; לא דברים מזיפים, אל תחקה אף אחד, תדבר מלים מהלב שלך, תגיד לו עד כמה אתה רוצה להיות טוב והיציצך הרע מגיע אליך כל יום עם ספור חדש.

אי אפשר לתאר ולשער את המעלה של לדבר אל השם יתברך, נדבקים אליו לגמרי; תפלה מדבקה את האדם להשם יתברך (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פד).
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ג- נצחיות התורה

חזק ואמץ ותתחדש בשעורים שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

אני מקווה שאתה עדיין לומד בכל יום את דף הגמרא; אפילו שאתה טרוד ויש לך הרבה דברים לסדר, בכל זאת דף הגמרא שיהיה אצלך משהו שאתה לא מוותר עליו. ודע לך שדף גמרא זה המקום הכי טוב שאפשר לברוח אליו.
אני מוסר בכל בקר שיעור בדרך לכל האברכים שגרים בווייליאמסבורג, ואתה יכול לבוא להשתתף בו.

עובר יום ועוד יום, ושום דבר לא נשאר מהאדם, רק מעט התורה שלומדים.
אני עדיין לא יכול להרגע לעצמי מהטרנדזיה הנוראה שקרתה כאן בעיר בשבת האחרונה, אברך עוד לא בן שלושים נפטר באמצע סעודת השבת; היה לו כל מה שאתה רוצה שיהיה לך - בית משלו, עסק, רכב יפה וכו' וכו'; אבל מה הוא לקח אתו? רק מעט התורה שהוא זכה ללמוד בכל יום. הוא עצר אותי בדיוק

לפני שנה ברחוב, ואמר לי שבכל יום הוא עובר על הפרשה, הוא לומד קצת משניות, והוא מחיה את עצמו עם החיזוק היומי.

רק את זה האדם לוקח אתו - תורה ותפלה; מה נשאר מאדם? הוא הולך מפה לשם, עושה ופועל, הוא לוקח אחריות, ופתאום... האדם נשאר לבד. אזי מגיעים כל דפי הגמרא, פרקי המשניות ומזמורי התהלים שחטפו, כל שכן וכל שכן כשאדם הרגיל את עצמו לדבר אל השם יתברך, זה מלנה אותו למנוחתו הנצחית.

מוהרא"ש תמיד היה משנן את מאמר חו"ל (פנא דבי אליהו רבה, פרק יג): "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלזים אותו עד שיגיע לבית עולמו", כשאדם מדבר הרבה אל השם יתברך, הוא משוחח הרבה אל השם יתברך, זה מלנה אותו לבית עולמו; זה מאד מענין, כי כשמעינים בתנא דבי אליהו, יש גרסא אחרת, לא כתוב שם ו'תפלות', אלא כתוב שם ו'תפלות', ומשמע שמדברים שם על נבול פה, שהאדם יזהר לא לדבר נבול פה, אבל למוהרא"ש הייתה גרסא אחרת ו'תפלות'.

עוד אומרים חכמינו זכרונם לברכה (אבות ו, ט): לפי שבשעת פטירתו של אדם, אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

לכן, חזק ואמץ ותתחדש עם השיעורים שלך; חדש ימיה כקדם!
השם יעזר שתצליח בכל דרכיך.

...

ס - סדר דרך הלימוד

תסתכל רק על עצמך, כך יהיה לך חיזוק על סדר דרך הלימוד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ג מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אתה צריך חיזוק ממני? ! תסתכל על עצמך ויהיה לך חיזוק. רק התקרבת אל

רבנו ז"ל ובזמן קצר כבר זכית לסיים מסכת ברכות של תלמוד בבלי; מה שיך חיזוק יותר גדול על 'סדר דרך הלמוד' מאשר שתסתפל על עצמך?!

יכולים לעבור חיים שלמים בלי לסיים אפילו פעם אחת מסכת, שלא לדבר על ששה סדרי משנה, אבל ברגע שזוכים לשים בצד את כל החכמות ומתחילים ללמוד על סדר דרך הלמוד, לומדים את כל התורה כולה בזמן קצר.

אל תסתפל על אף אחד, בעקר תסתפל על עצמך; אנשים אפשר לרמות, אנשים אפשר להטעות. יכולים להראות כמו אברך חסידי, יהודי חשוב, אבל את האמת יודע רק השם יתברך, שהוא רקוב ומלא לכלוף. תראה איך רק רבנו מדבר אליך; יש לו שפה לפולם, הוא מראה לכל אחד דרך איך לחזור אל השם יתברך - על ידי לימוד התורה הקדושה.

אל תחשב שהיצר הרע יעזוב אותך כל כך מהר; הוא לא מסכים לאבד לקוח כל כך מהר. לכן הוא יחליש את דעתך, הוא יתחפש בכל סוגי האנשים העקר שתעזוב את רבנו.

אל תתפעל מהכאילו חברים שלך, בפרט מי שמחפש לפעל לשם שמים, הולך לו בחיים שאטה 'אומר' משניות, הוא לא יכול לסבול שאטה 'אומר' גמרא, הוא מביא לך ראיות משלחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה שלא יוצאים ידי חובה בתורה שבעל פה אם אומרים, שהוא יראה לך מה הוא מביא שם בהמשך (שלחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה סימן ב, סעיף י): "ללמוד פעם אחת כסדר כל התלמוד בבלי וירושלמי ומכילתא וסיפרא וספרי ותוספות וכל המדרשים מתנאים ואמוראים שכל דבריהם היא תורה שבעל פה שנתנה למשה מסיני כמו רבות ותנחומא ופסיקתות וכיוצא בהן ומדרשי רשב"י על כלן כדי שיוכל לגמור כל התורה שבעל פה כלה פעם אחת בחייו, לקיים מצות שמור תשמרון את כל המצוה וגו' כמו שנתבאר למעלה, ואף שישכח הכל הרי לעתיד לבא יזכירוהו כל למודי ששכח", ואחר כך (סעיף יג): "יש לאדם לעסק בכל התורה גם בדברים שלא יוכל להבין, ולעתיד לבא יזכה להבין ולהשיג כל התורה שעסק בה בעולם הזה ולא השיגה מקצר דעתו", שאדם יעבור באמירה לפחות פעם אחת בחיים על כל התורה כולה אפילו שהוא לא מבין, כך הוא יזכה להבין למעלה בשמים כשהקדוש ברוך הוא ילמד עם הנשמה שלו.

אין זמן לענות ללצים; זכור מה ששלמה המלך אומר (משלי ט, יב): "אם חכמת חכמת לך", אם אתה חכם - אתה חכם לעצמך, "ולצת לבדך תשא", ואם אתה עושה ליצנות - אתה עושה צחוק מעצמך; כשמישהו עושה ליצנות מסדר דרך הלמוד של רבנו, הוא לא עושה ליצנות מרבנו, הוא עושה ליצנות מעצמו. כי כשיגיע המלאך עם אלף העינים ויקרא לו הפיתה שום דבר לא יעזר לו; הוא יוכל לצעוק ולבכות אבל הוא יעזוב את העולם ערום, הוא לא ידע מה לעשות מרוב בושה כשישאלו אותו: "ערך מקרא שקרית"; "ערך משנה ששנית"; הוא ישאר עם הלשון בחוץ, לעמת זה מי שכן צית לרבנו ולמד בהתמדה על פי סדר דרך הלמוד, אצלו יהיה (משלי לא, כה): "ותשחק ליום אחרון".

אל תתיחס לכל אלו שצוחקים ולועגים מהלמוד שלך; העולם אומר: "צוחק מי שצוחק אחרון"; מי באמת צוחק? מי שצוחק בסוף. כשמישהו מזלזל בסדר דרך הלמוד של רבנו, הוא צוחק מזה ועושה ליצנות: "זה לא נקרא ללמוד", הגם שעכשו עוד אי אפשר לצחוק אבל כשיבוא היום האחרון, אזי יוכלו לצחוק, כי כשחוזרים אל השם יתברך מלאים בתורה - עשרות פעמים שסימו ששה סדרי משנה; בבלי; ירושלמי; תוספתא; רמב"ם; טור; שלחן ערוך; זוהר; תיקוני זוהר וכל המדרשים; אז יהיה צחוק גדול, אצל אותו אחד מספן יקנים (רות א, כא): "אני מלאה הלכתי, וריקם השיבני", שהפונה בזה על האדם שלא נצל את שנותיו, שאז הנשמה מקוננת: "אני מלאה הלכתי", ירדתי מלאה בכל התורה כולה, אבל: "וריקם השיבני", אני חוזרת ריקה.

לגבי לבוא אלי לשבת וכו', אני חושב שאין צורך, אפשר להיות מרחוק ולהיות יותר מקשר מאלו שמסתובבים מתחת לרגלים. אין מה לראות כאן, יש לנו פה מטבח שמבשלים בו מאכלים טובים ומחלקים אותם לכל העולם; האוכל כל כך טעים ונעים שאפשר להיות ממנו חיים טובים, יבוא מישהו ויגיד: "אני חייב לראות את המטבח ששם מבשלים את האוכל, אני חייב לראות את המטבח שמבשל את האוכל", יכול להיות שאם הוא יגיע למטבח ויראה שהמטבח לובש חלוק מלכלך ואיך המטבח נראה הוא רק יקבל קשיות וכו', עדיף שתקח את הדבורים והשכל ותחיה עם זה.

מה ההבדל בין רבנו לאדמו"רים אחרים? רבינו נותן לך דרך לחיות אפילו
שאמה לא עומד ליד רבנו וד"ל.
השם יעזור שתצליח בכל דרכיך.

ע - עסק התורה

אחרי יום שלם של עבודה, באים ללמוד בבית הכנסת
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב
יקירי... גרו יאיר וזוגתך תחי'.

מאד נהנתי אתמול בסיום מועד קטן אצלכם בבית.

היה סיום יפה, חבורה יפה של אברכים ובחורים שלומדים כל יום את דף
הגמרא עם מגיד שיעור, בני הרב ... גרו יאיר. מה יותר יפה מזה, לראות אברכים,
מתשים אחרי יום שלם של עבודה - שבאים ללמוד בבית הכנסת, זה חשוב מאוד
אצל הקדוש ברוך הוא.

חכמינו הקדושים אומרים (תניינא ה:): "שלשה הקדוש ברוך הוא בוכה עליהם
בכל יום", הראשון מהם הוא: "על מי שאפשר לעסוק בתורה ואינו עוסק", על
אחד פנה צריכים לבכות, מספן, מה יש מהחיים בלי תורה? רק התורה נשארת
מאדם, רק התורה תשאיר מכל העמל והיגיעה.

אני שמח שאמה הולך לשיעור הגמרא כל יום, מוהרא"ש שמח, כל הצדיקים
שמחים.

אני לא יודע אם כבר ספרתי לכם, מוהרא"ש אמר לי כמה פעמים עליכם שאני
מציל אתכם, לא היה לי אז קשר מיחד אתכם, רק אחר כך אחרי פטירת מוהרא"ש
הכרנו יותר ויותר, והיום אני מבין את הדבורים האלו, את רוח הקדש של
מוהרא"ש; מוהרא"ש אמר מראש וכו'.

תמשיך עם השעורים בסדרן שלך, את זה תקח אתך לעולם הזה ולעולם הבא.

פ - פֶּאֶר הַתּוֹרָה

הַיְהוּדוֹת הַיָּא קְלָה, הַיְהוּדוֹת הַיָּא יָפָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' פֶּרַשַׁת שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְקַבּוֹד ... נִרוּ יָאִיר

קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּחֶסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַתְחַלְנוּ זְמַן חֹדֶשׁ בִּישׁיבָה בְּכַחוֹת מְחֻדָּשִׁים, יֵשׁ תְּלַמִּידִים
חֻדָּשִׁים שֶׁהִגִּיעוּ לְקַבֵּל חַיּוֹת מִהַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה.

"מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵךְ אֲבִתֵּינוּ, שְׁשִׁמָּה חֲלָקִי מִיוֹשְׁבֵי בֵּית
הַמִּדְרָשׁ", שְׁזִכִּיתִי עַד עַכְשָׁיו לְשִׁכְת בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ עִם תְּלַמִּידִים, "וְלֹא שְׁמָה חֲלָקִי
מִיוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת", אֵין לִי שְׁיִכּוֹת עִם לְצִים שְׁמִבְלִים אֶת שְׁנוֹתֵיהֶם בְּהִבְלִים, "אֲנִי
עָמַל וְהֵם עָמַלִים", כָּל אֶחָד מִתִּיגַע, "אֲנִי עָמַל וּמִקַּבֵּל שְׂכָר", תּוֹדָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ
שֶׁהָעָמַל שָׁלָנוּ הוּא לְדַבְרִים טוֹבִים, אֲנַחְנוּ חַיִּים עִם אֲמוּנָה, אֲנַחְנוּ מְפִיצִים אֲמוּנָה,
"אֲנִי רֵץ וְהֵם רָצִים", כּוֹלֵם מִמֶּהָרִים, עַל כּוֹלֵם עוֹבֵר מֶה שְׁעוֹבֵר, "אֲנִי רֵץ לְחַיִּי
הָעוֹלָם הַבָּא", אֲנַחְנוּ רָצִים לְהַפִּיץ חַיִּי עוֹלָם הַבָּא; אֲנַחְנוּ מְפִיצִים אֶת הָעֲצוֹת
הַמְתוֹקוֹת שֶׁמְשִׁיחַ יִכְנִס בְּעוֹלָם - הָעֲצָה שֶׁל לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא נִתֵּן לְאִי
אֶחָד לְהַטְעוֹת אוֹתָנוּ, שְׁנִזְכֹּר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵל הַכֹּל, הוּא הַכֹּל וְהוּא עוֹשֶׂה
הַכֹּל.

לֹא קָל לְהִיּוֹת עִם בַּחוּרִים, זֶה לֹא קָל לְהִתְעַסֵּק עִם רַבִּים; בְּכָל זֹאת אֲנִי מוֹדָה
לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַזְכוּת וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ עַל הַמְשָׁךְ, שְׁיִהְיֶה לִּי כֹחַ כָּל חַיִּי לְלַמּוֹד עִם
בְּנֵי הַנְּעוּרִים, לְהַכְנִים בְּבַחוּרִים אֲהָבָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַכִּין אוֹתָם לְנִשְׁוֹאֵיהֶם. אֲנִי
מִבְּקֵשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵהְיֶה הַשְּׁלִיחַ הַטּוֹב לְמִצּוֹא שְׂדוּכִים לְכָל הַבַּחוּרִים
וּלְהִרְאוֹת לָהֶם אֶת הַיָּפִי שֶׁל הַחַיִּים עִם הַתּוֹרָה.

יֵשׁ לִי סִפּוּר יָפָה שֶׁאַתָּה תִּהְיֶה מִמֶּנּוּ, לְפָנַי שְׁנַיִם שָׁאֵל מוֹהֲרָא"ש בַּחוּר
שֶׁלְמִד בְּאוֹתוֹ זְמַן בִּישׁיבָה: "אַתָּה נִהְיֶה בִישׁיבָה?" וְהַבַּחוּר עָנָה: "כֵּן"; שׂוֹאֵל
אוֹתוֹ מוֹהֲרָא"ש: "לָמָּה אַתָּה נִהְיֶה בִישׁיבָה?" הַבַּחוּר הֵיךְ אֵז תְּלַמִּיד חֹדֶשׁ, הוּא
הֵיךְ מְאֹד שְׂמֵחַ, וְהוּא אָמַר לְמוֹהֲרָא"ש: "רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה עוֹשֶׂה אֶת הַיְהוּדוֹת קְלָה",

אומר לו מוה"רא"ש: "לא, זה לא נכון; ראש הישיבה לא עושה את היהדות קלה, היהדות היא קלה, היהדות היא יפה; ראש הישיבה מראה לך מהי היהדות!"

מאד נהניתי לשמוע את המילים של מוה"רא"ש, כי זה מה שאני משתדל לעשות בכל השנים עם הבחורים; שהם לא יסתכלו על תורה ומצוות כדבר מר, אלא שיאהבו את המצוות.

אני צריך לקצר, אני צריך ללכת לבחורים, הם מחכים לי. היום בערב יתקיים כנוס לנשים, תשאל בבית אם רוצים לבוא; תשאל בחכמה, אל תכריח, אל תלך בכח, לא יעזר כלום אם תצוה עליה וכו'; תשאל אם היא רוצה לבוא, אם היא עדיין לא בעגן - תמתין. עם סבלנות מגיעים הרבה יותר רחוק, כל אלו שהלכו בכת התחרטו אחר כך.

אני מקווה שאתה מבין למה אני מתפונן.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ז - צ'לם אלקים

מי שמסכים ש"ס מקבל צ'לם אלקים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פי תצא, י' אלול, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גר ויאי

אני מקווה שאתה רוקד כל יום על הזכות שיש לך בהפצת העצות של רבנו ז"ל, עצתו אמונה - לכל העולם. צא לרקוד כמה פעמים ביום אצלך בבית המדרש עצתו אמונה, ותודה להשם יתברך שאתה עוסק בעבודה כה קדושה.

הנה לך ספור לעצתו אמונה לילדים:

"רבי קדוש, עזר לי שכל הילדים שלי ילמדו ש"ס ויסימו את כל הש"ס!"

כך יושב חייקל בציונו של רבנו ובוכה.

ילדים יקרים, לרבנו ז"ל הנה תלמיד מאד קרוב, חייקל, קראו לו: "חייקל

החזן"; הוא היה שר יפה מאד. רבנו מאד אהב לשמע אותו שר, הוא היה תלמיד נאמן מאד.

אחר כך פשרבנו הסתלק מהעולם היה רבי חייקל תמיד הולך לציונו של רבנו להתפלל על עצמו, על ילדיו ועל כל עם ישראל; הוא היה מתבודד שם, הוא היה מבקש את כל הבקשות שלו.

ילדים, אתם יודעים שבאמת אפשר בכל מקום לבקש מהשם יתברך, השם יתברך מקשיב לכל אחד, לא משנה מי הוא ואיפה הוא נמצא, אבל השם יתברך עוד יותר מקשיב כשהולכים לציון של צדיק; בציון של צדיק השמים פתוחים, התפללות עולות שם מהר מאד.

פעם שמעו איך שחייקל יושב ליד הציון ובוכה אל רבנו: "רבי, אני מאד מבקש ממך, תעזור שכל הילדים שלי ילמדו ויסימו ש"ס, כי שמעתי מרבנו שמי שמסיים ש"ס מקבל צלם אלקים, פנים מאירות, פנים קדושות ומאירות; רבי, אני מאד מבקש ממך שכל הילדים שלי וכל הדורות אחרי כלם ילמדו את הגמרא הקדושה ויסימו אותה".

ילדים יקרים, מי שרוצה לזכות לפנים מאירות, מי שרוצה קדשה על הפנים – שיתחיל ש"ס. כל אחד יכול להצליח בזה, לא צריכים בלמוד אלא אמירת המלים. תתחילו מסכת ברכות ותאמרו את המלים לפי הסדר אפילו בלי להבין; זה לוקח קצת זמן, זה לא הולך ברגע אחד; אם לומדים כל יום בזמן הפנוי קצת גמרא – זוכים תוך זמן קצר לעשות סיום על מסכתא, ואחר כך על עוד מסכתא – עד שזוכים לסיום ש"ס.

כל הילדים באים ושרים: "רבנו הקדוש אמר, מי שמסיים ש"ס זוכה לצלם אלקים, פנים קדושות ומאירות".

תבקש מהציר שייציר את ציונו של רבנו ו"ל ויהודי יושב על הרצפה עם הידים לשמים, ובצד ילד בן עשר עם פנים מאירות, שייצאו קרנים זורחות מהפנים.

חזק ואמץ אחי; אנחנו כבר נוסעים אל רבנו, אתה תבוא לציון בידים מלאות; כל כך הרבה יהודים החיית ועוררת לתשובה.

שנה טובה ומברכת.

...

ק - קדושת התורה

על ידי למוד התורה זוכין להתנתק מפל הקלפות
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁת תְּרוּמָה, ב' אָדָר, שְׁנַת תש"פ לפֶּרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... נְרוּ יָאִיר.

קח את עצת רבנו ועל ידה תצא מהבץ שלך. רבנו הקדוש אומר (שיחות ה"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום, רחמנא ליצֵלן, גם מי שרחוק מאד מן הקדשה ונפל לשאול תחתיות, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", כח התורה גדולה כל כך שמוציאה אותו מחטאיו.

כשרבנו אמר שיחה זו שאלו רבי נתן (חיי מוה"ר"ן, סימן תקעג): "האם כח התורה גדולה כל כך עד שהיא יכולה לעזור גם למי שנפל בעברה החמורה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא ליצֵלן? : צעק עליו רבינו וענה לו: "היודע אתה כמה גדול כחה של תורה? קדשת התורה גבוהה מן הכל", גם מי ששקוע בעברה החמורה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצֵלן, התורה תוציא אותו מהבץ שהוא שוקע בו.

רבי נתן הקדוש אומר (ליקוטי הלכות חכירות וקבלנות, הלכה ב, אות יב): "ואפילו מי שנפל למקום שנפל, והוא רחוק מאד מהשם יתברך על ידי מעשיו הרעים, אף על פי כן יכול להתקרב להשם יתברך בקל, על ידי למוד התורה הקדושה, כי התורה הקדושה יורדת אפילו למי שהוא בעמקי הקלפות, בשאול תחתיות, חס ושלום. ומעוררת אותו ומקרכת אותו להשם יתברך, והפֶּלֶל, שהתורה הקדושה היא יורדת

אֶפִּילוּ בְּעַמְּקֵי תְהוֹם לְעוֹרֵר אֶפִּילוּ אֶת הַפְּחוּתִים שְׂבֻפְחוּתִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְעַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה - יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֶפִּילוּ מִשְׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חֹס וְשָׁלוֹם.

קַח מִשְׁנִיּוֹת וְתַתְּחִיל לְלַמֵּד פְּרָקִי מִשְׁנִיּוֹת; תִּלְמַד פְּרָק אַחֵר פְּרָק, בְּהִתְחַלָּה לֹא תוּכַל לְהִבִּין אֶת מַה שֶּׁהֵנָּךְ לומֵד כִּי אַחֲרֵי כָל כֵּךְ הִרְבָּה פְּעָמִים שְׁנַפְלֶת בַּחֲטָא הַמְּתוּעָב שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית אֲבֻדָּתָ אֶת הַמַּח. כְּמוֹ שֶׁהִזְהִיר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (עִין פֶּרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים, ק'): "סִילוּקָא דִּי־סוּדָא עַד אַבָּא וְאַמָּא", כְּשִׁפּוּגִים בְּבְרִית - בְּמִדַּת הַיִּסּוּד הַפֶּגֶם מִגִּיעַ עַד הַמַּח; מֵאַבְדִּים אֶת כַּח הָרִפּוּז וְכו'. אַבָּל כְּשִׁלּוּמִדִּים עַל פִּי סֵדֶר דִּרְךָ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ (כַּמְבָּאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו) וְגַם כְּשִׁלָּא מְבִינִים אֶת הַנִּלְמָד מִמְּשִׁיכִים לוֹמֵר אֶת הַמַּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; עַל יְדֵי זֶה זוֹכִין וּמַפְסִיקִין לַחֲטָא וּמִתְנַתְּקִים מִכָּל הַקְּלָפוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

ר - רְפוּאָת הַתּוֹרָה

הַתּוֹרָה מְבִיאָה רְפוּאָה לָאָדָם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אֵייר, שְׁנַת תשע"ז לַפְּרֹט קָטָן לְכָבוֹד ... נִרוּ יֵאָרֵךְ

אֲנִי נִהְיָה כָּל כֵּךְ שְׂמַח בְּכָל פֶּעַם שֶׁאַתָּה מִגִּיעַ לְסַפֵּר לִי עַל עוֹד סִיּוֹם שְׁעָשִׂית; אֶתְמוּל סִימָתָ בַּפֶּעַם ה'... שֶׁשָּׂה סְדָרֵי מִשְׁנָה! אֲשֶׁרִיךְ וְאַשְׁרֵי חֵלְקֶךָ. הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יִתֵּן לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל רַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ; חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (עִירוּבִין נד.) שֶׁהַתּוֹרָה מְבִיאָה רְפוּאָה לָאָדָם, וְאִם תִּמְשִׁיךְ לְבוֹא בְּכָל יוֹם לִישִׁיבָה וּלְגִרָס פְּרָקִי מִשְׁנִיּוֹת וְדָפִי גְמָרָא, אַתָּה תִּזְכֶּה לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

בְּרָצוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתֹּאמַר פְּרָקִי מִשְׁנִיּוֹת וְדָפִי גְמָרָא בְּקוּל. רַבֵּנוּ אוֹמֵר (סִפֹּר הַמִּידוֹת, אוֹת לִימוּד, סִימָן טז): "הַלּוֹמֵד בְּקוּל מֵאַרְיֵךְ יָמִים", וְאִם מְצִיטִים לְרַבֵּנוּ ז"ל

זוכים לכל הברכות; לכן יקירי ... תאמר את פרקי המשניות בקול, לא סתם להסתפל בעינים ולדפדף דפים.

ובשאתה מתפלל שמונה עשרה ואתה אומר את ברכת רפאנו, תעשה תחנון, ותבכה את לבך אל הבורא כל עולמים שיעזור לך שתחלץ מהמחלה שלך, ושתהיה לך רפואה שלמה. כלנו מתפללים עליך שתתרפא, אבל חז"ל אומרים (מדרש בראשית רבא נג, יד): "יפה תפילת החולה על עצמו", כשהחולה מתפלל על עצמו, זה יותר מאשר כשהשני מתפלל עליו. תהיה בריא ושלם.

...

ש - שמחת התורה

רק התורה תגרום לך להיות מרצה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

תשיג לך גמרא מסכת ברכות; היום יש גמרות נהדרות "עוז והדר" מנגד, ש"ס מנגד עם אותיות נפלאות. אני מאד רוצה שתתחיל ש"ס, אתה לא צריך לקנות את כל הש"ס בפעם אחת, אתה יכול לקנות לאט לאט, כל מסכת בנפרד. אני מאד רוצה שגם אתה תזכה לטעם בחיים, אתה חושב שדבר זה ישמח אותך או דבר זה ישמח אותך, אתה חושב שאם יהיה לך ... אתה כבר תהיה מרצה, אבל אומר לך את האמת, מרצה אתה אף פעם לא תהיה אלא אם תלמד תורה, נשמה יהודית צריכה רק דבר אחד: "תורה"; נשמה יהודית לא נהיית שבועה משום דבר בעולם, לא כסף ישמח אותך, שום דבר לא יתן לך שביעות רצון רק לימוד התורה.

אני מחכה שתודיע לי אם אתה מתחיל ש"ס בסדרן בשבוע הבא פרשת ויחי.

...

ת - תורה ותפלה

"המופת הוא אני" !

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהעלותך, י"ג סיון, שנת תשע"ו לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

היום הוא יום גדול עבורי, פי אנחנו עורכים "מסבת חומש" בפעם הראשונה
אצלנו בתלמוד תורה; אתה לא יכול לתאר לעצמך מה עברנו בשנים הספורות
האלו מאז שפתחנו את התלמוד תורה, אבל ברוך השם שאנחנו יכולים לחנך את
הילדים עם אמונה ואמונת חכמים.

מאד אבקש ממך שתתחיל שוב את השיעורים הקבועים שלך בסדרן על פי
"סדר דרך הלמוד" של רבנו ז"ל, היום מתחילים פרשה חדשה פרשת בהעלותך
אז תתחיל היום לעבור על הפרשה, אל תחכה ליום ששי. האריז"ל אמנם אומר
שיעברו על הפרשה ביום ששי, אבל אם ממתינים ליום ששי יוצא שלא עוברים
על הפרשה, כי כל שבוע יש משהו אחר, אבל אם הולכים עם ה"שלחן ערוך"
שאומר (הלכות שבת סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", והמשנה
ברורה מביא בשם הגר"א זכרוננו לברכה שהגאון נהג כך, בכל יום הוא עבר על
הפרשה קצת; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי
וכן הלאה. אם הולכים בדרך הזו, אזי עוברים על הפרשה בכל שבוע וחיים עם
הפרשה.

כמו כן ראה ללמוד משניות, פרק משניות לא לוקח יותר משתים שלוש דקות,
ואפילו שאתה לא מבין מה אתה לומד בכל זאת תמשיך לאמר את המלים, כפי
שרבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאינ צריכין בלימוד רק האמירה לבד, לומר
הדברים בסדר, וממילא יבין", אם מציתים לרבנו זוכים שהראש נפתח, ובמשך
הזמן מתחילים להבין. ראיתי את זה אצל הרבה בחורים ואבכים שציתו את רבנו
בתמימות ובפשיטות.

לפני שמתחילים ללמוד ב"דרך הלמוד" של רבנו, מחפשים ראיות ורוצים
לודא שזה נקרא ללמוד, אבל ברגע שלומדים כבר על פי "סדר דרך הלמוד" כבר
לא צריכים שום ראיות אם זה נקרא ללמוד או לא, האדם מסתפל על עצמו ואומר

"אני הראיה", בבחינת "המופת הוא אני"; היו מבקשים מרבי נחמן מטולטשין זכרונו לברכה שיספר מופת על רבי נתן, והוא היה אומר "מופת זה אני" אם מנחמן שואב המים נעשה "רבי נחמן מטולטשין"! הוא שמע פעם שרבי נתן אומר תורה ובאמצע התורה רבי נתן אמר את המלים: "העולם הזה הוא לא, ואי אפשר להשיגו, תורה ותפלה הם כן, ואפשר להשיגם"; המלים האלו נכנסו לו לראש והוא התחיל להסתובב אצל רבי נתן, והיות שרבי נתן ראה שיש לו הרבה תמימות הוא קרב אותו ואמר לו איך ללמוד וכו' עד שהוא נעשה רבי נחמן מטולטשין, הוא היה אומר "מופת זה אני", אם מנחמן שואב המים נעשה "רבי נחמן מטולטשין". אותו דבר פשאדם מתחיל לומר פרק אחר פרק, הוא מסיים משניות פעם אחר פעם, האדם הזה לא צריך ראיות אם זה כן נקרא ללמוד או לא, ולאדם הזה כבר לא אכפת מה פלוני אומר ומה אלמוני אומר, מה אדמו"ר פלוני או חזו ומה מפרסם אלמוני אומר, הוא צועק: "הראיה הוא אני"! "המופת הוא אני"! ממני שלא למדתי ואפילו לא ידעתי את שמות המסכתות נעשה רבי... אני לומד ברוך השם, ואני לא מחסיר אף יום מהשיעורים שלי.

אברהם ספר לי שבכל פעם הוא קונה את הגמרא באותה חנות, ועכשיו כשהתחילו מסכת חדשה אומר לו המוכר: "אני מקנא בך, אתה מסיים מסכת אחר מסכת"; אומר לי האברהם, רציתי להגיד לו 'ר' יהודי אתם גם יכולים לסיים מסכת אחר מסכת על ידי סדר דרך הלמוד המתוק של רבנו ז"ל'.

יום טוב.

בערות השם יתברך

עצתו אמוצה

אלהינו

”תורה חדשה!”

בִּקְרוּ שֶׁל חַג שְׁבוּעוֹת, כְּכֹר סִימּוֹ אֶת הַהֵלֶל, כְּכֹר עוֹמְדִים
לְהַתְחִיל “אֶקְדְּמוֹת”, מְחֻכָּמִים שִׁיפְתָּחוּ אֶת אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ, לְהוֹצִיא
אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

פְּתֹאֹם שׁוֹמְעִים צְעָקוֹת רַמּוֹת: “תּוֹרָה חֲדָשָׁה...! תּוֹרָה
חֲדָשָׁה...!” הִיְהוּדִי שֶׁמוֹצִיא אֶת הַתּוֹרָה מִכֶּסֶה בְּטִלִית וְצוֹעֵק:
”תּוֹרָה חֲדָשָׁה! תּוֹרָה חֲדָשָׁה!” הוּא מֵתְחִיל לְשִׁיר: “טוֹב לִי
תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֵלֶּפֶי זָהָב וְכֶסֶף!”

כָּל הָאֲנָשִׁים מֵתַפְלְאִים ‘מַה קּוֹרָה כָּאן? מַה הַיּוֹם - שְׁמַחַת
תּוֹרָה? הַיּוֹם הוּא חַג הַשְּׁבוּעוֹת! מַה הוּא רוֹקֵד כֵּךְ? מַה הוּא
צוֹעֵק כֵּךְ?!

יְלָדִים, אַתֶּם יוֹדְעִים מִיְהוּ הִיְהוּדִי שֶׁרוֹקֵד כֵּךְ?

הִזֵּה זֶה הַצַּדִּיק רַבִּי נִתָּן זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, הוּא תָּמִיד הִזֵּה עוֹשֶׂה
אֶת פְּתִיחַת הָאֲרוֹן, הוּא הִזֵּה מוֹצִיא אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מֵאֲרוֹן
הַקּוֹדֶשׁ; קָרָה בְּשָׁנָה אַחַת בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, רַבִּי נִתָּן מוֹצִיא אֶת
הַתּוֹרָה וְנִהְיָה כָּל כֵּךְ שְׂמִיחַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתָּן לָנוּ אֶת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַשֵּׁם בְּחֵר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים; רַבִּי נִתָּן מַחְבֵּק

תּוֹרַה הַשֵּׁם, תּוֹרַה חֲדָשָׁה !!!

אֶת הַתּוֹרָה וּמִתְחִיל לָרֶקֶד, הוּא צוֹעֵק: "תּוֹרַה חֲדָשָׁה...! תּוֹרַה חֲדָשָׁה...!" כְּמוֹ אֶחָד שֶׁשָּׂמַח עִם דְּבַר חֲדָשׁ, בְּגֵד חֲדָשׁ, חֶפֶץ חֲדָשׁ.

הוּא לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה וְהִתְחִיל לָרֶקֶד מִסְבִּיב לְבִימָה, וְכֹאשֶׁר אֲנָשִׁי שְׁלוּמִינוּ רָאוּ זֹאת הֵם גַּם הִתְחִילוּ לָרֶקֶד, נִהְיָה שֵׁם מִמֶּשׁ כְּמוֹ שִׂמְחַת תּוֹרָה, שִׂמְחוּ מְאֹד עִם הַתּוֹרָה.

בָּאוּ כָּלנוּ נִרְקֵד עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בָּאוּ נִצְעַק כָּלנוּ בְּקוֹל: "תּוֹרַה הַשֵּׁם שְׂאֲנִי יְהוּדִי! אֲנִי שִׂמַּח לִהְיוֹת יְהוּדִי!"

להבין את התורה הקדושה

ילדים יקרים, מי רוצה לשמוע ספור יפה, איך אפשר לזכות להיות צדיק גדול?

רבינו הקדוש ספר (שבחי הר"ן, סימן ח), כשהוא היה ילד קטן הוא מאוד רצה להיות צדיק. הוא למד את המשניות הקדושות, בהתחלה הוא לא הבין את המשניות שהוא למד וזה מאוד כאב לו שהוא לא מבין את מה שהוא לומד, הוא בכה הרבה מאוד להשם יתברך שהוא יזכה להבין את המשניות, הוא בכה ובכה עד שהשם יתברך עזר והוא התחיל להבין את המשניות.

כשהוא כבר הבין את המשניות התחיל נחמן הקטן ללמוד את ספר הזוהר הקדוש, הוא ניסה ללמוד ולהבין את מה שהוא לומד, כשהוא ראה שהוא לא מבין הוא מאוד בכה להשם יתברך, הוא אמר: "רבנו של עולם אני רוצה להבין ולדעת את התורה הקדושה, תעזור לי, תפתח לי את העינים, והאר עינינו בתורתך, תאיר לי את העינים בתורה הקדושה", עד שהוא זכה להבין את הזוהר הקדוש.

כך היה עם כל ספר, הוא לא הבין את מה שהוא לומד, הוא בקשי הצליח להבין, הוא בכה להשם יתברך, הוא בקש מהשם יתברך שיעזור לו - עד שהוא הבין והוא נהיה צדיק גדול.

רבונו של עולם, תאיר לי את העינים בתורה הקדושה

ילדים יקרים, אם נעשה את מה שרבינו עשה, אנחנו נלמד את התורה הקדושה ונבכה להשם יתברך, אנחנו נבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזר לי, אני רוצה להיות צדיק, אני רוצה ללמוד, אני רוצה להבין את מה שאני לומד, השם יתברך תעזר לי, תאיר לי את העינים בתורה הקדושה", על ידי זה נהיה צדיקים גדולים.

